

Ο Πάπας της Ρώμης
ευθύνεται για τη σημερινή παρακμή
του χριστιανικού κόσμου.

Βλάκας ή προδότης;
Δούλος του Θεού ή υπάλληλος τραπεζιτών;

Για να καταλογίσεις σε κάποιον την κατηγορία της παράβασης του καθήκοντος, θα πρέπει πρώτα απ' όλα να γνωρίζεις ένα πολύ βασικό πράγμα ...Να γνωρίζεις τα καθήκοντά του. Εάν δεν γνωρίζεις ποια είναι αυτά τα καθήκοντα, για ποια παράβαση μπορείς να μιλήσεις;

Έχει αναρωτηθεί ποτέ ο αναγνώστης ποια είναι τα καθήκοντα ενός Πάπα; Τον βλέπουμε όλοι να χαιρετά τα πλήθη από το γνωστό μπαλκόνι του Βατικανού ή να κάνει βόλτες με το αυτοκίνητο-"ενυδρείο", αλλά γνωρίζουμε ακριβώς ποιος είναι ο ρόλος του; Γιατί απολαμβάνει τέτοιου μεγέθους και έντασης ασφάλεια; ...Ασφάλεια, η οποία κάνει την αντίστοιχη του Πλανητάρχη να μοιάζει σαν ανοργάνωτος περίπατος με φίλους και γνωστούς.

Όλα αυτά αν μη τι άλλο είναι περίεργα. Περίεργα για κάποιον, ο οποίος δεν έχει γνώσεις και βλέπει τον Πάπα σαν έναν ακόμα ιερέα ...Έναν παπά πολυτελείας ...Ένα απομεινάρι του παρελθόντος, το οποίο ζει απομονωμένο σε μια "γυάλα" και μακριά από τις εξελίξεις του σύγχρονου κόσμου ...Έναν "δεινόσαυρο", ο οποίος "λιβανίζει" όλη την ημέρα τον Κύριο και που κατά πάσα πιθανότητα δεν γνωρίζει τι είναι τα CDS ή τα περίφημα Swaps.

Είναι όμως έτσι τα πράγματα; Τι ακριβώς είναι ο Πάπας σε σχέση με τον χριστιανισμό, τα δόγματά του και τα εθνικά κράτη; Πόση δυνατότητα παρέμβασης έχει και σε ποιους τομείς; Πόσο μπορεί να παρέμβει στην οικονομική λειτουργία του Δυτικού Κόσμου; Υπάρχει αντικειμενικά σοβαρός λόγος, που απολαμβάνει τόση μεγάλη και επιμελή προσωπική προστασία;

Αντιλαμβανόμαστε πως όλα αυτά πρέπει να τα γνωρίζει κάποιος, προκειμένου να αντιληφθεί τα καθήκοντά του ...Προκειμένου να του αποδώσει ευθύνες για τα όσα γίνονται

εις βάρος του χριστιανικού κόσμου σήμερα ...Ενός κόσμου, ο οποίος έχει βυθιστεί στη δίνη των τραπεζικών χρεών και καθημερινά έρχεται αντιμέτωπος με τις συνέπειες των αφελών επιλογών του ...Ενός κόσμου, όπου το ένα κράτος μετά το άλλο υιοθετεί σκληρά δημοσιονομικά μέτρα και απειλείται να μπει σε μια πρωτοφανή κατάσταση φτώχειας ...Σε μια κατάσταση επικίνδυνη, γιατί βλέπουμε αυτήν τη φτώχεια να μετατρέπεται σταδιακά σε μια κατάσταση αδυναμίας. Να ξεκινάει σαν οικονομικό πρόβλημα και σταδιακά να μετατρέπεται σε ψυχολογικό. Αυτό είναι και το επικίνδυνο της σημερινής κατάστασης ...Η φτώχεια των χριστιανικών λαών απειλεί να τους μετατρέψει σε αδύναμα υποχείρια κάποιων επικίνδυνων παράκεντρων της παγκόσμιας εξουσίας.

Η φτώχεια, δηλαδή, δεν είναι επικίνδυνη ως φτώχεια. Η φτώχεια δεν είναι απαραίτητα αδυναμία. Άλλωστε η ανθρωπότητα φτώχειες πέρασε πολλές. Ακόμα και στις μεγάλες της "στιγμές" η φτώχεια την συντρόφευε. Η σημερινή φτώχεια είναι επικίνδυνη, γιατί ασκείται σε απογοητευμένους ανθρώπους ...ως τιμωρία. Αυτή η φτώχεια έχει την τάση να μεταλλαχθεί σε αδυναμία ...Μια αδυναμία, η οποία θα καθηλώσει τους λαούς στην απόλυτη υποταγή τους ...Μια αδυναμία, η οποία όλο και πιο πολύ μας θυμίζει την εποχή των δουλοπάροικων της φεουδαρχίας. Αυτή η τελευταία διαπίστωση δεν γίνεται ποιητική αδεία. Ο χριστιανισμός κινδυνεύει να βυθιστεί σε μια κατάσταση νεοφεουδαρχίας.

Αυτός ο νεολογισμός δεν είναι τυχαίος. Η νεοφεουδαρχία χαρακτηρίζει τον χριστιανισμό σε όλα τα επίπεδα και όχι μόνο στο οικονομικό. Ο φεουδαλισμός επιστρέφει σε όλα τα επίπεδα και αφορά όλους τους εμπλεκόμενους σ' αυτόν ...Ο φεουδαλισμός, ο οποίος ήδη χρησιμοποιεί την απειλή της φτώχειας σαν ένα "μαστίγιο", που θα υποτάσσει τους λαούς στην εξουσία των εκλεκτών του. Το κεφάλαιο ήδη στον χριστιανικό κόσμο το διατηρεί στα χέρια της μια πολύ περιορισμένη μειοψηφία ανθρώπων. Μερικές χιλιάδες ανθρώπων ελέγχουν τα πάντα μέσα σ' αυτόν τον πάλαι ποτέ τεράστιο κόσμο ...Όταν λέμε τα πάντα, εννοούμε ...τα πάντα.

Από τον κύριο όγκο των παραγωγικών επιχειρήσεων και τις τεράστιες γεωργικές εκτάσεις μέχρι και τις κυβερνήσεις των χριστιανικών κρατών τα πάντα είτε ανήκουν είτε ελέγχονται ως ιδιοκτησία από μια πολύ μικρή μειοψηφία ανθρώπων. Λίγοι ιδιοκτήτες, οι οποίοι κρύβονται πίσω από διάσημα ονόματα πολυεθνικών εταιρειών, εδώ και μερικές δεκαετίες "σαρώνουν" τα πάντα. Εξαγοράζουν ό,τι υπάρχει και δεν υπάρχει, δημιουργώντας μονοπώλια, που κάνουν τον Μεσαίωνα να φαντάζει σαν μια ασήμαντη παιδική χαρά.

Μέσω περίεργων και πρωτοφανών χρηματοπιστωτικών παιχνιδιών κάποιοι πολύ συγκεκριμένοι άνθρωποι έχουν αποκτήσει μια συντριπτική υπεροχή έναντι του επιχειρηματικού και παραγωγικού κόσμου και τον συνθλίβουν. Αρπάζουν τα πάντα και τα διαχειρίζονται με βάση τα προσωπικά τους συμφέροντά τους και όχι τα συμφέροντα της κοινωνίας. Αρπάζουν τα παραγωγικά μέσα από τους ίδιους τους δημιουργούς τους και τους αλλάζουν "προσανατολισμό". Καθημερινά παραγωγικές επιχειρήσεις μετατρέπονται σε εμπορικού τύπου "παράγκες". Καθημερινά μπαίνουν λουκέτα σε εργοστάσια, βυθίζοντας

στην άβυσσο της ανεργίας εκατομμύρια ανθρώπους. Όλα αυτά συμβαίνουν, γιατί κάποιοι "χτίζουν" τα νέα "φέουδα" της νέας εποχής ...Τα "φέουδα" της αγοράς, τα οποία — δυστυχώς για τους λαούς— δεν έχουν το αντίστοιχο παραγωγικό τους "πρόσωπο".

Τουλάχιστον οι φεουδάρχες του Μεσαίωνα δεν αποσπούσαν τα φέουδα από τους λαούς, για να τα στείλουν στην Κίνα και να τα δουλεύουν φτηνοί Κινέζοι. Κατείχαν τα φέουδα, αλλά η απασχόληση μοιραζόταν εντός της ίδιας κοινωνικής ομάδας. Υπήρχαν, έστω και σε ένα στοιχειώδες επίπεδο, συμπλέοντα συμφέροντα μεταξύ παραγωγών και εργαζομένων. Σήμερα κάτι τέτοιο δεν υπάρχει. Οι χριστιανικές κοινωνίες δεν έχουν πλέον αυτού του είδους τις συμπλεύσεις. Οι μέχρι τώρα υπάρχοντες διαχωρισμοί της συμβατικής οικονομίας, οι οποίοι διαχώριζαν τα μέλη των κοινωνιών μεταξύ τους, σήμερα δεν υπάρχουν. Δεν υπάρχουν πλέον μέσα σε αυτές τις κοινωνίες κεφαλαιοκράτες και εργαζόμενοι. Σήμερα μέσα στις κοινωνίες υπάρχουν μόνο επιχειρηματίες και πελάτες ...Οι "πωλώντες" και οι "αγοράζοντες".

Όμως, αυτό είναι επικίνδυνο για την ίδια την επιβίωση των κοινωνιών. Γιατί; Γιατί ο τόπος, που σε θρέφει, είναι πατρίδα. Η γη, που "ταΐζει" τα παιδιά σου, είναι πατρίδα. Το εργοστάσιο, που τα "ταΐζει" ακόμα πιο καλά, είναι επίσης πατρίδα. Το σπίτι, που στεγάζεις την οικογένειά σου, είναι πατρίδα. Σήμερα όλα αυτά δεν υπάρχουν. Δεν υπάρχει παραγωγή και άρα οι λαοί βρίσκονται στον "αέρα". Δεν έχουν "ρίζες" στους χώρους όπου γεννήθηκαν. Περαιστικοί "πελάτες" είναι από αυτούς τους χώρους. Ακόμα και τα σπίτια τα οποία κατοικούν ανήκουν στις τράπεζες και άρα σε άλλους. Δεν έχουν τη δυνατότητα να "ταυτιστούν" με το υλικό μέρος αυτού, του οποίου αντιλαμβάνονται ως πατρίδα. Αν δεν μπορούν να καταναλώσουν τα προϊόντα, τα οποία "μυστηριωδώς" φτάνουν μπροστά τους, θα πρέπει να μετακινηθούν σε κάποιο άλλο μέρος, προκειμένου ν' αποκτήσουν αυτήν τη δυνατότητα.

Κάποτε έπρεπε να απειλείς με πραγματικό θάνατο έναν άνθρωπο, προκειμένου να τον διώξεις από την πατρίδα του και σήμερα δεν μπορείς να τον σταματήσεις ούτε με όπλο, προκειμένου να μην την εγκαταλείψει. Όλα αυτά δεν είναι τυχαία. Δεν άλλαξε ο άνθρωπος τα χαρακτηριστικά του. Δεν έγινε ξαφνικά "νομάδας". Το DNA του παραμένει σταθερό. Απλά άλλαξε ο κόσμος γύρω του. Έγινε ο κόσμος "μεταβλητός" και ο άνθρωπος "γλιστράει" πάνω σ' αυτόν. Σταματάει όπου μπορεί να επιβιώσει. Αν δεν έχει ένα χωράφι ή μια θέση εργασίας στην πατρίδα που τον γέννησε, θα "γλιστρήσει", μέχρι να βρει κάπου να "πιαστεί" ...Να "πιαστεί", για να μπορεί να θρέψει τα παιδιά του. Αυτό το επικίνδυνο "επικλινές" και "γλιστερό" περιβάλλον οφείλεται στα καρτέλ, τα οποία σάρωσαν τη χριστιανική οικονομία και έδιωξαν την παραγωγή μακριά από αυτήν.

Αυτό το καρτέλ ιδιωτικών συμφερόντων σαρώνει στην κυριολεξία τα πάντα και όχι μόνον στην οικονομία. Εξαιτίας των συμφερόντων του —και αναζητώντας την οικονομικότερη δυνατή παραγωγική λειτουργία— προκάλεσε κοινωνικά προβλήματα με ασύλληπτες συνέπειες. Μετακινώντας την παραγωγή σε τριτοκοσμικές "Μπανανίες"

προκάλεσε μια πρωτοφανή ανεργία και αυτό είχε ως συνέπεια να απειληθεί το μέγα επίτευγμα των λαών του χριστιανισμού και το οποίο ήταν το οργανωμένο κοινωνικό κράτος ...Το κράτος, που μεριμνούσε για τους πολίτες του ...Το κράτος, το οποίο επέβαλε τη θέληση αυτών των πολιτών ακόμα και πάνω στους πιο ισχυρούς οικονομικούς και πολιτικούς του παράγοντες ...Το κράτος, το οποίο έδινε σάρκα και οστά στην έννοια της Δημοκρατίας. Τα επιτεύγματα αυτού του κράτους και της Δημοκρατίας αμφισβητούνται πλέον από τις νεοφεουδαρχικές εξουσίες. Ήδη έχουν ψηφιστεί στα κράτη νόμοι πρωτοφανείς για τον νομικό μας πολιτισμό.

Μιλάμε για πραγματικό Μεσαίωνα. Δεν ισχύει ούτε καν το Habeas Corpus. Συνάνθρωποί μας συλλαμβάνονται, βασανίζονται και πιθανότατα κάποιοι από αυτούς πεθαίνουν, χωρίς να απολαύσουν το στοιχειώδες δικαίωμα της Δίκης. Αυτό, δηλαδή, το οποίο ήταν εξασφαλισμένο από τον 12^ο αιώνα, τίθεται υπό αμφισβήτηση τον 21^ο αιώνα. Με ποια δικαιολογία; Την τρομοκρατία ...Τους "δαίμονες", οι οποίοι απειλούν την κοινωνική μας "λειτουργία" ...Τους "δαίμονες", οι οποίοι δεν διαφέρουν και πολύ από εκείνους που "κυνηγούσε" η Ιερά Εξέταση. Άγνωστοι, σκοτεινοί και επικίνδυνοι ήταν κι εκείνοι. Μπορούσαν να καταλάβουν "κορμιά" ανύποπτων πολιτών και άρα καθιστούσαν ύποπτη ολόκληρη την κοινωνία. Όπως ακριβώς συμβαίνει σήμερα. Κάποτε αυτούς τους "δαίμονες" τους "ανακαλύπταν" και τους έκαιγαν στην πυρά, ενώ σήμερα πάλι τους ανακαλύπτουν και τους "καίνε" στο "Γκουαντάναμο". Κατά σύμπτωση οι ίδιες εξουσίες είναι αυτές, οι οποίες πάλι ταλαιπωρούν την ανθρωπότητα, προκειμένου να τη "σώσουν".

Η "ειρωνεία" είναι ότι η επανεμφάνιση της "Ιεράς Εξέτασης" γίνεται κατά τη διάρκεια της θητείας ενός Πάπα, ο οποίος, πριν γίνει τέτοιος, ήταν υπεύθυνος δόγματος της Καθολικής Εκκλησίας ...Ήταν υπεύθυνος της επιτροπής εκείνης, η οποία κάποτε ονομαζόταν η "Ιερά Εξέταση".

Τι συμβαίνει όμως; Πώς φτάσαμε σ' αυτήν την κατάσταση; Τι άλλαξε και σε ποιους τομείς σ' ό,τι αφορά την κοινωνική και οικονομική λειτουργία; Θα μπορούσε ο Πάπας —και άρα ο πιο ισχυρός παράγοντας του χριστιανισμού— να σταματήσει αυτήν τη "λαίλαπα", η οποία ισοπεδώνει τα πάντα στο πέρασμά της;

Βεβαίως και θα μπορούσε να τη σταματήσει. Έπρεπε να τη σταματήσει, για να προστατεύσει τη δύναμη της χριστιανικής αυτοκρατορίας ...Να προστατεύσει το κεφάλαιο της χριστιανικής αυτοκρατορίας, που, εκτός από το βιομηχανικό κεφάλαιο, ήταν και η πανάκριβη εξειδικευμένη εργατική της τάξη ...Να προστατεύσει την κοινωνική ευημερία και κατά συνέπεια την κοινωνική ειρήνη, η οποία διασφαλίζεται από την οικονομική ανάπτυξη και από την εργασία. Όμως, για να δούμε πώς θα μπορούσαν να γίνουν αυτά, θα πρέπει να γνωρίζουμε για ποιους λόγους φτάσαμε στο σημείο αυτό και τότε έπρεπε να υπάρξει δράση, η οποία δεν υπήρξε.

Το κύριο αίτιο, που φτάσαμε στο σημείο αυτό, είναι η ανεξέλεγκτη τραπεζική λειτουργία. Αυτή είναι που απειλεί τον χριστιανισμό. Όμως, το ίδιο ανεξέλεγκτο είναι και το

εμπόριο ...Η "αδελφή" δραστηριότητα της τραπεζικής λειτουργίας ...Το "καύσιμο", που οδηγεί στην ανεξέλεγκτη τραπεζική λειτουργία ...Το εμπόριο, το οποίο επί αιώνες ελεγχόταν με τους πιο αυστηρούς νόμους ...Το εμπόριο, το οποίο, αν δεν ελεγχθεί εγκαίρως, εύκολα "προδίδει" μια εθνική οικονομία. Γιατί; Γιατί το εμπόριο δεν έχει ηθική. Το εμπόριο δεν έχει εργοστάσια ή γη και άρα δεν έχει πατρίδα. Το εμπόριο έχει έναν στόχο. Το κέρδος. Δεν έχει το "όραμα", που πολλές φορές έχει η παραγωγή.

Το "όραμα" ενός παραγωγού δεν είναι απαραίτητα το κέρδος —...Είναι και το κέρδος, αλλά όχι μόνον αυτό—. Το "όραμά" ενός βιομηχάνου μπορεί να είναι να φτιάξει, για παράδειγμα, το καλύτερο αυτοκίνητο στον κόσμο. Το "όραμα" ενός γεωργού μπορεί να είναι να παράγει τα καλύτερα βιολογικά φρούτα της αγοράς. Όλοι αυτοί οι παραγωγοί βάζουν κόπο και μεράκι, για να παράγουν κάτι στο επίπεδο που εκφράζει τους ίδιους ως προσωπικότητες. Αντίθετα το "όραμα" του εμπόρου δεν εμπεριέχει μέσα του κάποιου είδους μεράκι. Ο έμπορος έχει μόνον έναν στόχο. Το κέρδος ...Έμπορος είναι, όχι δημιουργός ...Ενδιάμεσος είναι και όχι παραγωγός. Είτε πουλάει όπλα είτε φάρμακα, είναι το ίδιο, εφόσον την ίδια δουλειά κάνει. Είτε πουλάει αυτοκίνητα είτε ναρκωτικά, το ίδιο πράγμα αναζητά ...Το κέρδος ...Δεν έχει άλλο στόχο.

Το εμπόριο είναι τόσο ανήθικο από τη φύση του, που το απόλυτο "όραμά" του είναι η απόλυτη "εξαπάτηση". Ο "τέλειος" έμπορος δεν είναι αυτός, ο οποίος θα πουλήσει το καλύτερο προϊόν σε μια λογική τιμή. Αυτός, που θα το κάνει αυτό, είναι άσχετος και άρα κακός έμπορος. Ο "τέλειος" έμπορος είναι αυτός, ο οποίος θα καταφέρει να βγάλει το μέγιστο κέρδος από το τίποτε ...Αυτός, ο οποίος θα πουλήσει πανάκριβα το σκουπίδι. Όταν αυτό είναι το απόλυτο "όριο" μιας δραστηριότητας, αντιλαμβανόμαστε τα χαρακτηριστικά της ίδιας της δραστηριότητας.

Αυτή η δραστηριότητα είναι που οδήγησε τη χριστιανική κοινωνία στη λογική των εμπορών ...Στη λογική της υιοθέτησης των εμπορικών προτύπων ...Των προτύπων των πορνών και των παρασίτων ...Των υπερκαταναλωτικών προτύπων, που, μέσω της κατανάλωσης, προσπαθούν να "γυαλίσουν" την ανύπαρκτη αξία τους. Σε αυτήν τη λογική μάς έριξαν οι τραπεζίτες και για να το καταφέρουν αυτό χρησιμοποίησαν το "καύσιμο" του εμπορίου. Το εμπόριο τούς ήταν χρήσιμο, γιατί μέσω αυτού θα μπορούσαν να αλλοιώσουν την κοινωνική λειτουργία στη βάση της. Από τη στιγμή που κατόρθωσαν και έβαλαν τη λογική των εμπορών στην πλατιά κοινωνική βάση, όλα ήταν θέμα χρόνου να συμβούν. Η κοινωνία είχε "αρρωστήσει" και απλά περίμενε το τέλος της.

Πώς είναι δυνατόν να υπάρξει ελπίδα κοινωνικής επιβίωσης στη χριστιανική Δύση, όταν ένα φωτομοντέλο, όπως η Σισέλ, με μόνο εφόδιο τον κώλο της γίνεται δισεκατομμυριούχος, τη στιγμή που εκατομμύρια συνάνθρωποι μας δεν μπορούν να επιβιώσουν; Πώς είναι δυνατόν να υπάρξει κοινωνική δικαιοσύνη στη χριστιανική Δύση, όταν ένας ποδοσφαιριστής, όπως ο Ρονάλντο, και με μόνο εφόδιο δύο γερά πόδια, βγάζει ανά έτος περισσότερο κέρδος από μια μεγάλη βιομηχανία; Πώς είναι δυνατόν να υπάρξει εργασιακή

"ασφάλεια", όταν ένας νεκρός Τζάκσον βγάζει περισσότερο κέρδος από τους μισθούς εκείνους, τους οποίους θα εισπράξουν χιλιάδες ζωντανοί εργαζόμενοι στο σύνολο της παραγωγικής τους ζωής;

Όλα αυτά δημιουργούν συνθήκες κοινωνικής παρακμής. Αλλάζουν τα πρότυπα. Κάποιοι, για να πουλήσουν περισσότερα βρακιά, προσπαθούν να εμφανίσουν την ανηθικότητα σαν "μαγκιά". Κάποιοι, για να πουλήσουν περισσότερα μπουκάλια με αλκοόλ, παρασέρνουν τους νέους στην ακολασία, στο ξενύχτι και βέβαια μακριά από την εργασία, η οποία δεν εξασφαλίζει τίποτε από τα προσπατούμενα και βέβαια δεν αντέχει το ξενύχτι. Κάποιοι, για να πουλήσουν περισσότερα πτυχία, έβαλαν άντρες και γυναίκες σε ένα "κυνήγι" καριέρας, που τους κατέστρεψε μαζικά. Κάποιοι, για να πουλήσουν περισσότερα εισιτήρια στα θεάματα, "έβγαλαν" τις μανάδες από τα σπίτια τους και παρέδωσαν τα παιδιά τους σε έμμισθες μπέμπισιτερ.

Όλα αυτά, αν τα συνδυάσει κάποιος, μπορεί να εξηγήσει τα αίτια της σημερινής κατάστασης. Δεν χρειάζεται να είναι κανείς μάγος, για να εξηγήσει το πώς φτάσαμε εδώ όπου φτάσαμε. Όταν μετατρέπεις τα παράσιτα σε κοινωνικά πρότυπα, παρασέρνεις την κοινωνία πίσω τους. Με πρότυπα μοντέλα, τραγουδιστές και ποδοσφαιριστές, δεν φτιάχνεις παραγωγική κοινωνία ...Φτιάχνεις "πασαρέλα" αθλιότητας. Με τέτοια πρότυπα κανένας δεν θέλει να εργαστεί και άρα κανένας δεν θα προστατεύσει ένα εργοστάσιο, το οποίο κινδυνεύει με λουκέτο. Με πρότυπα ανθρώπους, οι οποίοι κοιμούνται φτωχοί και ξυπνάνε βαθύπλουτοι, όλοι ελπίζουν να τους μιμηθούν. Όταν ελπίζεις με την αφέλειά σου να γίνεις πλούσιος μέσα σε μια στιγμή, αλλάζει ο τρόπος σκέψης σου. Η αφέλεια βέβαια δεν είναι αλά καρτ. Δεν είσαι αφελής μόνον σε συγκεκριμένα πράγματα. Είσαι αφελής γενικά. Η αφέλεια, αν σε "πιάσει", δεν σε εγκαταλείπει.

Εφόσον "ονειρεύεσαι" μια μεγάλη "ζωή" και δεν ζεις αυτή που σου διατίθεται, γιατί να μην δανείζεσαι από τις τράπεζες αυτά, τα οποία σου πλασάρουν οι πονηροί έμποροι και νομίζεις ότι σου λείπουν; Γιατί να μην πάρεις μια "προκαταβολή" μιας "μεγάλης" ζωής, που έτσι κι αλλιώς θεωρείς ότι κάποτε θ' αποκτήσεις; Γιατί να μην ξεπουλήσεις τα πάντα, εφόσον θεωρείς ότι θα γίνεις κάποτε αρκετά πλούσιος, για να τα αναπληρώσεις; Όταν δεν νοιάζεται για το σπίτι ή το χωράφι, που σου άφησε ο πατέρας σου, ο οποίος εργαζόταν μια ζωή για να τ' αποκτήσει, γιατί να νοιαστείς και για την πατρίδα; Όταν το μόνο που σε ενδιαφέρει είναι να "ζήσεις" την "ονειρεμένη" ζωή των μοντέλων και των ποδοσφαιριστών, δεν ενδιαφέρεσαι για οικογένεια και δεν κάνεις παιδιά. Τα παιδιά σε "περιορίζουν" στο σπίτι και σου βάζουν κιλά, "απομακρύνοντάς" σε από τα πρότυπά σου. Δεν έχεις χρόνο και είσαι "χοντρή", για να ζήσεις το "όνειρο".

Όταν κάποιος μπαίνει σ' αυτήν την αντίληψη των πραγμάτων, αρχίζει και αποκτά τάσεις "αυτοκτονίας", εφόσον η ζωή του θνητού είναι μικρή και οι ευκαιρίες όλων να τα πετύχουν όλα σχεδόν ανύπαρκτες. Όταν πολλά μέλη της κοινωνίας μοιράζονται αυτήν την ίδια αντίληψη, οδηγούν την ίδια την κοινωνία στην "αυτοκτονία. Όταν οι άνθρωποι δεν

νοιάζονται για τις ατομικές τους κληρονομίες και τις "υποθηκεύουν", για να πάρουν ένα διακοποδάνειο, γιατί να ελέγξουν κυβερνήσεις, οι οποίες "υποθηκεύουν" πατρίδες ολόκληρες; Όταν οι άνθρωποι ονειρεύονται "αρπαχτές", πώς θα ελέγξουν κυβερνήσεις που διαφθείρονται; Όλα δηλαδή έχουν την εξήγησή τους. Δεν υπάρχει μυστήριο για το πώς έφτασαν τα πράγματα στο σημείο αυτό. Δεν υπάρχει μυστήριο για το πώς βυθίστηκε ο χριστιανισμός στη σημερινή κατάσταση της φτώχειας, που τον οδηγεί στην απόλυτη σήψη και την παρακμή.

Ο αναγνώστης, έχοντας υπόψη του την παραπάνω "διαδρομή", εύκολα πλέον μπορεί να καταλάβει και ποια είναι τα καθήκοντα του Πάπα ...Τα καθήκοντα —απέναντι στο σύνολο του χριστιανικού κόσμου— του Πρώτου τη Τάξη χριστιανού, λόγω ισχύος και βέβαια διαδοχής του Πέτρου ...Τα καθήκοντα του Πρώτου τη Τάξη Καθολικού, εφόσον είναι ο φυσικός ηγέτης του Καθολικισμού. Τα καθήκοντά του είναι τα καθήκοντα του "ποιμένα". Τα καθήκοντα του "ποιμένα" είναι να μην φτάσει μια κοινωνία στο σημείο όπου έχει φτάσει σήμερα η χριστιανική κοινωνία και άρα στην παρακμή. Τα καθήκοντα του ποιμένα είναι να προστατεύει τα συμφέροντα του ποιμνίου του ...Όλα τα συμφέροντα ...Από τα πιο "ταπεινά" έως τα πιο "υψηλά" ...Από το ψωμί που θα φάει ο πιστός μέχρι την εξασφάλιση ενός υγιούς τρόπου ζωής ...Από το δίκιο του να κρατήσει την ιδιοκτησία του χωραφιού του μέχρι το δίκιο του να υπερασπίζεται την άποψή του.

Εδώ θα αναρωτηθεί κάποιος εάν αυτά που λέμε αφορούν πραγματικά τον Πάπα. Αν από τα θεωρητικά του καθήκοντα προκύπτει κάτι το πρακτικό ...Τι να σου κάνει ένας ιερέας; ...Ένας παπάς πολυτελείας είναι και ο Πάπας ...Με τι δυνατότητες παρέμβασης μπορεί να επέμβει; ...Με τι γνώσεις μπορεί να καταλάβει τα προβλήματα της κοινωνίας ένας ιερέας, ο οποίος θεωρητικά ολόκληρη την ημέρα του την περνάει είτε προσευχόμενος είτε μελετώντας τη Βίβλο;

Όλα αυτά είναι λάθος. Ο Πάπας δεν είναι ένας απλός ιερέας. Είναι ο πλέον ισχυρός από τους ηγέτες του χριστιανισμού. Εξαιτίας των αναγκών αυτού του ρόλου είναι εκπαιδευμένος να διαχειριστεί τη χριστιανική αυτοκρατορία. Είναι εκπαιδευμένος ως αυτοκράτορας. Γνωρίζει —ή τουλάχιστον είναι υποχρεωμένος να γνωρίζει— πώς να τον προστατεύει, εφόσον γνωρίζει τι τον απειλεί. Έχει συσσωρευμένη γνώση η Ρώμη και με αυτήν εκπαιδεύει τους αυτοκράτορες της ...Γνώση όλων των τύπων και άρα και γνώση που αφορά την οικονομική λειτουργία της αυτοκρατορίας.

Για παράδειγμα, η σημερινή τραπεζική υπερλειτουργία, η οποία κατέστρεψε τη χριστιανική παραγωγή και το χριστιανικό παραγωγικό κεφάλαιο, δεν είναι μια άγνωστη κατάσταση για τον προκαθήμενο της Ρώμης. Ο Πάπας γνωρίζει, τόσο ως μορφωμένο άτομο όσο και ως εκπαιδευμένος ιερέας, τις ιδιομορφίες της τραπεζικής λειτουργίας. Ως μορφωμένο άτομο τη γνωρίζει άριστα, γιατί η Ρώμη είναι κατά παράδοση "Αριστοτελική". Ο Αριστοτέλης ήταν από τους μεγαλύτερους πολέμιους της τοκογλυφίας. Ο ισχυρός αυτός "καθοδηγητής" τής ρωμαϊκής ηγεσίας ήταν εκείνος, ο οποίος ισχυριζόταν πως, όταν το

χρήμα ξεφύγει από τον ρόλο του —που έχει σχέση με την αγορά προϊόντων— και μεταλλαχθεί το ίδιο σε προϊόν, θα καταστραφεί η οικονομία. Από τη στιγμή που δεν νοείται Πάπας, που να μην γνωρίζει τον Αριστοτέλη, ευνόητο είναι ότι και ο σημερινός γνωρίζει τις διδαχές του.

Όμως, ακόμα κι αν ήταν ένας αμόρφωτος φανατικός και δεν γνώριζε τις διδαχές κάποιου επιφανούς "ειδωολάτρη", ήταν υποχρεωμένος να γνωρίζει τις θέσεις των προκατόχων του πάνω στο θέμα αυτό. Δικός του προκατόχος ήταν εκείνος, ο οποίος "απέβαλε" την τραπεζική τοκογλυφική λειτουργία από τη "χρηστή" χριστιανική οικονομική λειτουργία. Πάπας της Ρώμης απαγόρευσε στους πιστούς του χριστιανισμού να ασκούν το τραπεζικό "λειτουργήμα" ως "κακό" και "αμαρτωλό". Πάπας της Ρώμης ήταν εκείνος, ο οποίος "φόρτωσε" αυτήν την "αμαρτία" στους "βρόμικους" Εβραίους. Άρα; Άρα ο Πάπας γνώριζε εξ' αρχής πόσο ανεπιθύμητη, παρασιτική και επικίνδυνη για την αυτοκρατορία του ήταν η ανεξέλεγκτη τραπεζική λειτουργία, αλλά πρωτίστως γνώριζε και ποιοι ήταν οι πρωταγωνιστές της. Γνώριζε δηλαδή εκ των προτέρων πού θα οδηγούσε τον χριστιανισμό η ανεξέλεγκτη τοκογλυφία των τραπεζιτών ...και γνώριζε επίσης τι καταγωγής ήταν κάτι τύποι σαν τον Ρότσιλντ ή τον Ροκφέλερ, οι οποίοι πρωταγωνιστούσαν σ' αυτήν.

Την ίδια γνώση είχε και για το εμπόριο. Ως αριστοτελικός και ως ιερέας του χριστιανισμού γνώριζε τις παρενέργειες του εμπορίου. Γνώριζε τον λόγο, για παράδειγμα, που έπρεπε αυτό να ελέγχεται στενά, προκειμένου να μην προκαλεί κοινωνικά προβλήματα. Γνώριζε τον λόγο που τα χριστιανικά έθνη ήταν εκείνα, τα οποία είχαν εφεύρει τον προστατευτισμό ...Τα χριστιανικά έθνη και κανένας άλλος. Κάποια συμφέροντα εξυπηρετούσαν όλες εκείνες οι περιοριστικές πολιτικές. Συμφέροντα εθνικά, τα οποία —ως σύνολο— γίνονταν συμφέροντα της χριστιανικής αυτοκρατορίας. Άλλωστε η παντοκρατορία του χριστιανισμού ένα άθροισμα αυτών των εθνικών συμφερόντων ήταν. Αυτά τα συμφέροντα τα γνωρίζει απόλυτα κάποιος, ο οποίος αναλαμβάνει τις τύχες του χριστιανισμού. Είναι υποχρεωμένος να τα γνωρίζει ως "ευαγγέλιο" και να τα υπηρετεί ως δόγμα ...Ειδικά όταν αυτός ο κάποιος είναι εξοικειωμένος και με το ένα και με το άλλο.

Από τη στιγμή λοιπόν που εύκολα μπορούμε να καταλάβουμε τι ακριβώς γνώριζε ο Πάπας, μπορούμε να καταλάβουμε και ποια ήταν τα καθήκοντά του ...Τα καθήκοντα του πιο ισχυρού παράγοντα του χριστιανισμού —και ως εκ τούτου του βασικότερου προστάτη του— και τα καθήκοντά του ως επικεφαλής του Καθολικισμού. Ο Πάπας, δηλαδή, ως χριστιανός και ως καθολικός, είχε υποχρεώσεις τόσο απέναντι στους χριστιανούς γενικά όσο και απέναντι στους καθολικούς ειδικότερα. Αυτός λοιπόν ο Πάπας θα έπρεπε με την εξουσία του να περιορίζει όποιον απειλεί την ισχύ, αλλά και τη λειτουργία της χριστιανικής κοινωνίας ...ανεξαρτήτως δόγματος ...Ειδικά όταν ο κίνδυνος εκδηλώνεται από αλλόθρησκους και απειλεί τον ίδιο τον χριστιανισμό. Το ίδιο πρωταγωνιστικός θα έπρεπε να είναι ο ρόλος του και όταν απειλούνταν το καθολικό ποίμνιό του, είτε από αλλόθρησκους είτε από χριστιανούς διαφορετικού δόγματος.

Ως Πάπας λοιπόν την Ρώμης —και ισχυρότερος των χριστιανών— θα έπρεπε να φροντίζει για την αύξηση της ισχύος της αυτοκρατορίας. Αν δεν υπήρχε θέμα αύξησης αυτής της ισχύος, θα έπρεπε να εμποδίζει οποιαδήποτε αλλαγή, η οποία θα οδηγούσε σε εξασθένηση της αυτοκρατορίας. Πώς εξασθενεί μια αυτοκρατορία; Τι δίνει δύναμη και ισχύ σε μια αυτοκρατορία; Το κεφάλαιό της. Η τεχνογνωσία της. Η "ποιότητα" των πληθυσμών της. Η σημερινή χριστιανική αυτοκρατορία είναι "σκιά" του εαυτού της. Είναι εξασθενημένη οριακά. Γιατί; Γιατί έχει πρόβλημα με το κεφάλαιό της και αυτό αλλοίωσε την κοινωνική της λειτουργία.

Κεφάλαιο της χριστιανικής αυτοκρατορίας δεν ήταν μόνον τα εργοστάσιά της. Ήταν και η τεχνογνωσία των επιστημόνων της, οι οποίοι διατηρούσαν αυτά τα εργοστάσια ασυναγώνιστα. Ήταν και η εξειδίκευση της εργατικής τάξης, που μπορούσε στα εργοστάσια των χριστιανών βιομηχάνων να μετατρέψει τα σχέδια των χριστιανών επιστημόνων σε χριστιανικά προϊόντα ...Τα πιο καλά και ασυναγώνιστα προϊόντα του Πλανήτη ...Τα προϊόντα εκείνα, τα οποία καθιστούσαν τον χριστιανισμό ως την πιο ισχυρή αυτοκρατορία του Πλανήτη ...Την πιο ισχυρή αυτοκρατορία, που γνώρισε ποτέ η ανθρωπότητα.

Απλά πράγματα. Ο χριστιανισμός ήταν ασυναγώνιστος και γι' αυτόν τον λόγο έλεγχε με ευκολία το σύνολο του Πλανήτη. Ήταν πυρηνική δύναμη, όταν οι υπόλοιποι λαοί ήταν καθηλωμένοι στην εποχή της —επίσης χριστιανικής— πυρίτιδας. Οι χριστιανοί καλλιεργούσαν τα χωράφια τους με τρακτέρ, όταν οι υπόλοιποι έτρεχαν πίσω από ζεμένα βόδια. Οι χριστιανοί έκαναν βάρδιες σε οργανωμένα εργοστάσια, όταν οι υπόλοιποι σφυρηλατούσαν μπακίρια στο πίσω μέρος της αυλής τους. Οι χριστιανοί είχαν οργανωμένα νοσοκομεία, όταν οι υπόλοιποι έτρεχαν σε "μάγους" και έβραζαν "μαντζούνια". Οι χριστιανοί είχαν οργανωμένα συστήματα εκπαίδευσης, όταν οι υπόλοιποι έτρεχαν στους μεντρεσέδες ή γίνονταν μοναχοί του Δαλάι για να μορφωθούν. Οι χριστιανοί είχαν θεσμοθετημένα και άρα τακτοποιημένα όλα τους τα πολιτικά, επαγγελματικά και εργατικά δικαιώματα, όταν οι υπόλοιποι προσέτρεχαν στις "διαιτησίες" των σοφών, των μάγων και των πρεσβυτέρων του χωριού.

Αυτά όλα δεν προέκυψαν από κάποια μυστηριώδη "ανωτερότητα" των χριστιανών. Προέκυψαν από τις ιδιομορφίες του χριστιανικού συστήματος σε θέματα που αφορούν τη διαχείριση της γνώσης ...Θέματα που αφορούν τη δημιουργία, την κατοχή και τη χρήση της γνώσης. Αυτή η χριστιανική ιδιαιτερότητα, η οποία είχε σχέση με την αντιμετώπιση της γνώσης ως περιουσιακό "στοιχείο", είναι εκείνη που έβαλε τους χριστιανούς πιο γρήγορα, πιο οργανωμένα και πιο απόλυτα στη βιομηχανική περίοδο. Σε αυτήν την περίοδο η νοοτροπία των χριστιανών να μην μοιράζονται τίποτε και με κανέναν τούς έκανε πανίσχυρους. Αυτή η ισχύς τούς έδωσε τεράστια ανάπτυξη στην οικονομία και από αυτήν την ανάπτυξη προέκυψαν τα παραπάνω που περιγράψαμε ...Κανένα μυστήριο δηλαδή.

Αυτήν την οργανωμένη και πανίσχυρη αυτοκρατορία "κληρονόμησε" ο σημερινός Πάπας από τον προκάτοχό του. Κληρονόμησε μια παραγωγική "μηχανή" με τεράστιο ιδιόκτητο

κεφάλαιο ...Μια αυτοκρατορία, η οποία έλεγχε τον Πλανήτη και καθιστούσε τους πιστούς της "προνομιούχους" σε σχέση με τους υπόλοιπους. Ήταν "τυχερός" όποιος γεννιόταν στον χριστιανικό κόσμο, γιατί είχε καλύτερη "μοίρα" από τους υπόλοιπους. Δεν μιλάμε θεολογικά ή θεωρητικά. Μιλάμε καθαρά οικονομικά. Υπήρχαν θέσεις εργασίας στη χριστιανική αυτοκρατορία. Υπήρχαν οργανωμένες οικονομίες μεταξύ των οποίων συγκαταλέγονταν και οι πιο ισχυρές εθνικές οικονομίες του κόσμου.

Ο χριστιανικός κόσμος απολάμβανε την υπεροχή του σε όλα τα επίπεδα. Ακόμα και οι κοινοί εργαζόμενοι χριστιανοί απολάμβαναν πρωτοφανή για την κοινωνική τους τάξη προνόμια. Απολάμβαναν συγκεκριμένο και αρκετά περιορισμένο ωράριο εργασίας. Πλήρη ασφάλεια. Συντάξεις, οι οποίες εξασφάλιζαν καλό επίπεδο ζωής. Πληρωμένες καλοκαιρινές —και όχι μόνον— άδειες. Ζούσαν σε σπίτια υπερεξοπλισμένα, όταν τα αντίστοιχες κοινωνικής τάξης μέλη των άλλων αυτοκρατοριών μοιράζονταν τρώγλες. Μετακινούνταν με ιδιόκτητα αυτοκίνητα, όταν οι "όμοιοί" τους έτρεχαν πίσω από αραμπάδες. Γι' αυτόν τον λόγο ο χριστιανισμός —και ειδικά οι ανεπτυγμένες βιομηχανικά χώρες— ήταν "προορισμός" για πολλούς φτωχούς ανθρώπους, οι οποίοι δεν άντεχαν τη φτώχεια των δικών τους κοινωνιών και ήθελαν να πάρουν ένα μερίδιο από τη χριστιανική ανάπτυξη και παντοδυναμία.

Ο συγκεκριμένος Πάπας μάλιστα αυτόν τον κόσμο τον "κληρονόμησε" και στην εποχή της απόλυτης δόξας του. Ελάχιστο χρόνο πριν αναλάβει ο ίδιος την ηγεσία του, είχε "καταρρεύσει" ο βασικός του αντίπαλος στο οικονομικό και κοινωνικό επίπεδο. Είχε καταρρεύσει ο κομμουνιστικός γίγαντας και ο χριστιανικός καπιταλισμός έδειχνε να είναι ο αδιαφιλονίκητος νικητής του κόσμου ...Και όμως, αυτός ο νικητής του κόσμου μέσα σε δύο σχεδόν δεκαετίες "κατέρρευσε". Γιατί; Γιατί ό,τι τον χαρακτήριζε και τον έκανε αξιοζήλευτο από τους υπόλοιπους λαούς, το έχασε. Έχασε το κεφάλαιό του. Έχασε το υλικό μέρος του κεφαλαίου του ...Το μέρος εκείνο, το οποίο συνδεόταν με την παραγωγή.

Η ανεργία πλέον τον πλήττει σε βαθμό καταστροφής. Η ανασφάλεια των εργαζομένων έχει φτάσει στα ανώτατα επίπεδα. Κεκτημένα δικαιώματα δεκαετιών έχουν εξανημιστεί. Από τη σταθερή θέση εργασίας περάσαμε στην ελαστική απασχόληση. Οι συντάξεις έχουν αρχίσει να γίνονται συντάξεις πείνας. Σ' ό,τι αφορά τους ίδιους τους χριστιανούς, στην κυριολεξία δεν τους ανήκει τίποτε ...Δεν τους ανήκουν ούτε αυτά, τα οποία τους ανήκαν ακόμα και στις εποχές της μεγάλης φτώχειας ...Δεν τους ανήκουν ούτε αυτά, τα οποία κατείχαν ακόμα και οι δουλοπάροικοι. Δεν τους ανήκουν ούτε τα σπίτια τους ...Τα χρωστάνε κι αυτά στις τράπεζες.

Για τι από όλα αυτά ευθύνεται ο Πάπας; ...Για όλα ...Στην κυριολεξία για όλα. Κατ' αρχήν, ως αυτοκράτορας του χριστιανισμού, έπρεπε να γνωρίζει πότε εξασθενεί η αυτοκρατορία του. Πότε εξασθενεί; Όταν μοιράζεται το κεφάλαιό της. Όταν είδε ότι οι τραπεζίτες "σαρώνουν" την οικονομία, έπρεπε να μπορεί να προβλέψει ποιες θα ήταν οι συνέπειες αυτής της "σάρωσης". Ως Πάπας είχε την πληροφόρηση, για να γνωρίζει ποιοι

είναι αυτοί, οι οποίοι με τις πράξεις τους "σπρώχνουν" χριστιανική τεχνολογία εκτός της χριστιανικής επικράτειας. Με χριστιανική τεχνολογία έγιναν όλοι μεγαλοπαράγοντες της παγκόσμιας οικονομίας. Με χριστιανική τεχνολογία έγινε η σινοϊστική Ιαπωνία μία από τις μεγαλύτερες οικονομίες του κόσμου. Με χριστιανική τεχνολογία έγινε η ινδουϊστική Ινδία μια ανερχόμενη δύναμη.

Ο Πάπας όλα αυτά τα γνώριζε. Γνώριζε ότι γινόταν παράνομη "μετάγγιση" κεφαλαίου, η οποία εξασθενούσε την αυτοκρατορία. Στη δική του "βασιλεία" ισχυροποιήθηκε η Κίνα. Χάρη στη δική του ανοχή πραγματοποιήθηκε αυτή η "μετάγγιση", με αποτέλεσμα να εμφανίζεται σήμερα η Κίνα ως ισχυρή. Χωρίς τη χριστιανική τεχνολογία η Κίνα ακόμα θα κυνηγούσε τα σπουργίτια του Μάο και ακόμα θα προσπαθούσε να εφεύρει τη βιομηχανική "επανάσταση". Πώς όμως έγινε αυτή η "μετάγγιση"; Ήρθαν οι Κινέζοι και έκλεψαν την τεχνολογία; Έστειλαν πράκτορές τους και την άρπαξαν; Τα προϊόντα αυτής της τεχνολογίας πού τα διοχετεύουν; Στην εσωτερική αγορά ή στην ίδια τη χριστιανική αυτοκρατορία;

Η μετάγγιση αυτή δεν έγινε ως δια μαγείας. Εξαιτίας των τραπεζιτών του χριστιανισμού η παραγωγή έφυγε εκτός χριστιανισμού και τον εξασθένησε. Αυτοί πίεσαν τους παραγωγούς, ενισχύοντας τους εμπόρους. Αυτοί, αναζητώντας το μέγιστο κέρδος, μετέτρεψαν την παραγωγή σε "ιππόδρομο", ποντάροντας στα "άλογα" του εμπορίου. Το αποτέλεσμα ήταν το αναμενόμενο. Τα εργοστάσια "μετακινήθηκαν" εκεί όπου υπήρχε φτηνό εργατικό δυναμικό και άρα εκτός χριστιανισμού. Αυτή η αναπάντεχη απώλεια τεχνολογίας του χριστιανισμού ήταν φυσικό να τον εξασθενήσει. Όταν υπερέχεις, επειδή κατασκευάζεις ηλεκτρονικούς υπολογιστές και αυτοκίνητα και ξαφνικά εκπαιδεύεις κι άλλους να παράγουν τα ίδια, εξασθενείς.

Ο αυτοκράτορας της Ρώμης —κατά τα φαινόμενα— δεν κατάλαβε ούτε τι έκαναν οι τραπεζίτες ούτε τι έκαναν οι έμποροι εις βάρος των βιομηχάνων και των εργαζομένων. Δεν κατάλαβε ότι η αυτοκρατορία του μοιραζόταν πλέον το κεφάλαιό της με νέους συνεταιίρους ...Αλλόθρησκους συνεταιίρους ...ολόκληρους ωκεανούς μακριά. Η γνώση του χριστιανισμού έφευγε από την επικράτειά του με τρομακτικούς ρυθμούς. Κρατούσαν οι τραπεζίτες κάποια "χαρτιά" της πλάκας, τα οποία διασφάλιζαν τα πνευματικά δικαιώματα της ιδιοκτησίας της τεχνολογίας, αλλά αυτά ήταν αστεία, εφόσον ήδη αυτή η ιδιοκτησία είχε πλέον "μεταφερθεί".

Με χρήματα των τραπεζιτών έφευγε η τεχνολογία από τον χριστιανισμό και με τα χρήματα των ίδιων τραπεζιτών χτίζονταν τα εργοστάσια στην Κίνα. Αυτή η δραστηριότητα των τραπεζιτών ήταν που έκανε τεράστια ζημιά στον χριστιανισμό. Όταν μαθαίνεις στον άλλο να κατασκευάζει υπολογιστές, θα συνεχίσει να τους κατασκευάζει ακόμα κι αν του πάρεις τα δικαιώματα ...Ακόμα κι αν του απαγορεύσεις να τους κατασκευάζει με τον τρόπο που επιβάλει η τεχνολογία σου. Γιατί; Γιατί απλούστατα γνωρίζει πλέον να φτιάχνει

υπολογιστές ...Θα φτιάξει τη δική του εκδοχή. Το θέμα είναι να μην τον πάρεις από τα χωράφια, για να τον εκπαιδεύσεις. Αν το κάνεις, θα χάσεις τη μάχη της ιδιοκτησίας.

Αυτό έπαθε ο χριστιανισμός και ο αυτοκράτοράς του φαινομενικά δεν "κατάλαβε" τι έγινε, ώστε να αμυνθεί. Δεν το "κατάλαβε" στο ανώτατο επίπεδο, αλλά δεν το "κατάλαβε" και στο κατώτατο. Δεν έβλεπε ο αυτοκράτορας ότι τα εργοστάσια κλείνουν το ένα μετά το άλλο; Δεν κατάλαβε ότι το ανθρώπινο δυναμικό της αυτοκρατορίας του όχι μόνον χάνει την απασχόλησή του, αλλά χάνει και το "πλεονέκτημά" του έναντι των υπολοίπων λαών; Οι χριστιανικοί λαοί, εξαιτίας της εξειδίκευσής τους και της παραγωγικότητάς τους, ήταν ένα μεγάλο "κεφάλαιο" της αυτοκρατορίας. Η ανεργία τους εξουδετέρωνε. Δεν είναι ότι τους εξαθλίωνε, βυθίζοντάς τους στη φτώχεια. Τους έβγαζε από το "παιχνίδι" της εξέλιξης, εφόσον τους καθιστούσε άχρηστους. Τους καθιστούσε ανεκπαιδευτους και μέσα στον χρόνο μη ανταγωνιστικούς ...Ούτε αυτό το είδε ο "αυτοκράτορας";

Το τι συνέβαινε μέσα στην κοινωνία το είδε; Δεν έβλεπε ο Πάπας ότι ολόκληρες οι χριστιανικές κοινωνίες έπεφταν θύματα της τοκογλυφίας; Μέχρι τις ημέρες του ποτέ και για κανέναν λόγο δεν επέτρεπαν οι εξουσίες στους ιδιώτες τραπεζίτες να χρηματοδοτούν την αγορά στέγης. Γιατί; Για να μην δημιουργηθεί "φούσκα" στα ακίνητα. Για να μην πέσουν οι άνθρωποι θύματα μιας από τις βασικότερες τους ανάγκες. Για να μην πέσουν θύματα της ανάγκης τους να στεγάσουν τις οικογένειές τους και το μέλλον τους. Ξαφνικά ολόκληρη η χριστιανική αυτοκρατορία "μέθυσε" από τη χρηματοδότηση των ακινήτων. Κανένας δεν σταμάτησε τους τοκογλύφους, όταν αυτοί ανέβασαν τις αξίες των σπιτιών σε "ύψη" πρωτοφανή κι απίστευτα.

Αφελείς άνθρωποι νόμιζαν ότι ανακάλυψαν την νέα οικονομία. Νόμισαν ότι με ένα σπιτάκι, που κληρονόμησαν, έγιναν επιχειρηματίες. Το ακριβοπούλησαν και νόμισαν ότι ανακάλυψαν την οικονομία του μέλλοντος. Ευγνωμονούσαν τις τράπεζες, οι οποίες έδιναν τα δάνεια στους ομοίους τους αφελείς ν' αγοράζουν τα σπίτια τους. Μέσα σε λίγα χρόνια οι άνθρωποι "χρωστούσαν" άπειρα χρήματα. Επειδή μιλάμε για εργαζόμενους, μιλάμε ότι χρωστούσαν το σύνολο της "εργατικής" τους "ζωής". Μιας "ζωής", όμως, η οποία δεν ήταν απλά υπερχρεωμένη, αλλά —εξαιτίας των ίδιων τοκογλύφων— και βουτηγμένη στην ανεργία. Οι χριστιανοί, δηλαδή, αγόρασαν πανάκριβα σπίτια, "υποθηκεύοντας" την εργασία τους την εποχή που θα έχαναν και την εργασία τους.

Όμως, δεν ήταν μόνον τα σπίτια. Καθημερινά οι λαοί έπεφταν θύματα της τραπεζικής προπαγάνδας ... "Δώσε αύξηση στον εαυτό σου" ... "Ζήσε σαν πλούσιος" ... "Πραγματοποίησε μια ευχή" ... Κάνε αυτό και κάνει και το άλλο ... "Μην είσαι κορόιδο, λεφτά υπάρχουν". Μέρα-νύκτα λειτουργούσαν τα πλυντήρια της προπαγάνδας. Μέρα-νύχτα έπαιρναν οι τραπεζικοί υπάλληλοι τηλέφωνα στα σπίτια, για να πείσουν τους ανθρώπους να δανειστούν ... Να τους πείσουν να μην είναι "κορόιδα", που χάνουν ευκαιρίες. Εκατομμύρια δανείων και πιστωτικών καρτών δόθηκαν σε ανθρώπους, οι οποίοι δεν τα χρειάζονταν ή δεν γνώριζαν

πώς να τα διαχειριστούν. Η κοινωνία παντελώς απροστάτευτη σε αυτήν την πρωτοφανούς μεγέθους και έντασης πολεμική επίθεση των τραπεζιτών.

Ήταν βλάκες οι τραπεζίτες που τους χρηματοδότησαν όλους αυτούς, όταν γνώριζαν ότι σε κάποια στιγμή δεν θα μπορούσαν να τους αποπληρώσουν τα δάνεια; Όχι βέβαια. Οι τραπεζίτες δεν είναι βλάκες. Οι χριστιανοί ήταν απλά απροστάτευτοι από τις "ύαινες" της τοκογλυφίας. Οι τραπεζίτες χρηματοδοτούσαν αυτήν την "παράνοια" με έναν και μόνον στόχο. Να φτάσουν οι ιδιώτες σε αδυναμία να αποπληρώσουν τις τράπεζες και αυτές — εξαιτίας των επίσης ιδιωτικών καταθέσεων— να βρουν το "άλλοθι" να ζητήσουν τη βοήθεια των κρατών.

Αυτό ήταν το ζητούμενο. Αυτό ήταν το μέγα ζητούμενο. Γιατί; Για να μετατραπεί το αφελές και παράνομο ιδιωτικό χρέος σε νόμιμο δημόσιο χρέος. Οι τραπεζίτες είχαν βάλει στο "μάτι" τα ίδια τα κράτη και όχι μόνον κάποια χωράφια και κάποια διαμερίσματα ιδιωτών. Αυτό είχαν ως στόχο τους. Να "φάνε" —εκτός από τις ιδιωτικές περιουσίες, οι οποίες έτσι κι αλλιώς είναι "υποθηκευμένες" στις δικές τους τράπεζες— και τις δημόσιες περιουσίες των κρατών. Με αυτόν τον απλό τρόπο έβαλαν τον χριστιανικό κόσμο σε μια κινούμενη "άμμο" χρεών και τον λεηλατούν. Η πάλοι ποτέ πιο πλούσια αυτοκρατορία στον κόσμο αυτήν τη στιγμή χρωστάει στους τραπεζίτες πάνω από 35 τρις δολάρια. Όχι μόνον τους "έφαγαν" ό,τι είχαν αποταμιεύσει όλο το προηγούμενο διάστημα της ακμής, αλλά τους φόρτωσαν και χρέη. Με αυτό το ποσό τώρα θέλουν οι τραπεζίτες να αγοράσουν τον ίδιο τον χριστιανισμό.

Για να επιτύχουν ακόμα πιο εύκολα τους στόχους τους, οι τραπεζίτες επένδυσαν και στα ΜΜΕ. Γιατί; Για να παρακάμψουν τα κοινωνικά πρότυπα, τα οποία μέχρι εκείνη τη στιγμή πρόβαλαν στα μέλη τους οι παραγωγικές κοινωνίες. Οι τραπεζίτες και οι έμποροι συνεργάτες τους δεν ήθελαν τα υγιή κοινωνικά πρότυπα. Δεν ήθελαν τον φιλόπονο επιστήμονα, ο οποίος εργάζεται μέρα και νύχτα, εξαιτίας της δίψας του για δόξα. Δεν ήθελαν τον φιλόπονο εργάτη, ο οποίος εργάζεται ευσυνείδητα στο εργοστάσιο, για να συντηρήσει την οικογένειά του. Αυτοί ήθελαν "επιστήμονες" αδίστακτους, οι οποίοι, μιμούμενοι τον Μέγκελε, θα έκαναν ακόμα και εγκλήματα για να γίνουν πλούσιοι. Αυτοί ήθελαν τεμπέληδες "καταναλωτές", οι οποίοι θα υποθήκευαν τα πάντα για ν' αγοράσουν ρούχα και αυτοκίνητα και θα μισούσαν τα εργοστάσια.

Όλα αυτά όμως προϋπέθεταν ν' αλλάξουν τα κοινωνικά πρότυπα. Μέχρι τότε ποιος έδινε τα πρότυπα στον χριστιανισμό; Ποιος έδινε τα παραγωγικά πρότυπα στον παραγωγικό χριστιανισμό; Η εκκλησία —η οποία ταύτιζε τα συμφέροντά της με την ισχύ της αυτοκρατορίας και άρα με την παραγωγικότητά της— δεν ήταν "παραγωγός" όλων των νόμιμων προτύπων; Ακόμα δηλαδή κι αν υποθέσουμε ότι ο αυτοκράτορας της Ρώμης ήταν ένας άσχετος ιερέας, δεν έβλεπε ως ιερέας ότι απειλούνταν η "δουλειά" του; Δεν έβλεπε ότι οι πιστοί δεν τον άκουγαν αυτόν, αλλά μιμούνταν κάποιον διάσημο "καραγκιόζη" των ΜΜΕ και του Χόλυγουντ;

Ακόμα δηλαδή κι αν ήταν εντελώς βλάκας, έπρεπε να βλέπει ότι κάποιοι πονηροί έμποροι και τραπεζίτες έχουν κάνει κοινωνικά πρότυπα τους δικούς τους "εκλεκτούς" ...Τις πόρνες, τους τεμπέληδες και τους άχρηστους ...Τους άθεους, τους πολυπολιτισμικούς, τους αυθαίρετους, τους караγκιόζηδες ...Όλους όσους κουβαλούσαν μια "πραμάτεια" πάνω τους και ήθελαν να την πουλήσουν ...Όλους όσους δεν ήθελαν να εργαστούν πραγματικά, αλλά να φερθούν σαν "επιχειρηματίες" με επιχείρηση, που ξεκινούσε από τον κώλο τους και δεν έφτανε πιο πέρα από τα πόδια τους ή το λαρύγγι τους.

Όλα αυτά αλλοίωσαν όχι μόνον τη λειτουργία του χριστιανικού κόσμου, αλλά και την ίδια τη βιολογία του. Οι χριστιανοί έπαψαν να ενδιαφέρονται να κάνουν οικογένειες. Ενδιαφέρονταν για τη μεγάλη "ζωή", την οποία υπόσχονταν οι τραπεζίτες. Ενδιαφέρονταν για μεγάλες "καριέρες", οι οποίες θα τους έδιναν μερίσματα, βίλες και γιότ. Σταδιακά, δηλαδή, ο χριστιανισμός δεν έκανε αυτά, τα οποία έκανε επί αιώνες ως πληθυσμός υγιών ανθρώπων και άρχισε να μπαίνει σε φάση υπογεννητικότητας. Άρχισε να μπαίνει σε φάση πληθυσμιακής παρακμής και αλλοίωσης της δυναμικότητάς του.

Πάνω ακριβώς σε αυτό το πρόβλημα ήρθε και προστέθηκε το χειρότερο που θα μπορούσε να προστεθεί και αυτό δεν ήταν τυχαίο. Ο πληθυσμός, ο οποίος είχε αρχίσει να υποβαθμίζεται, αναγκάστηκε να δεχθεί άλλους πληθυσμούς με τα ακριβώς αντίθετα χαρακτηριστικά. Ο χριστιανικός κόσμος, ο οποίος γερνούσε τεμπελιάζοντας και ονειρευόμενος τη "μεγάλη" ζωή, άρχισε να "πλημμυρίζει" από αλλόθρησκους πληθυσμούς, νεανικούς, εργατικούς, φιλόδοξους και βέβαια "καρπερούς".

Ο Πάπας και πάλι "κοιμόταν". Ο υπερασπιστής των συμφερόντων του ποιμνίου του δεν είδε ότι αυτά τα συμφέροντα απειλούνται. Δεν είδε ότι με την εγκληματική φιλομεταναστευτική πολιτική, την οποία ακολούθησαν οι ηγεσίες των χριστιανικών κρατών, στην πραγματικότητα "αλλοίωσαν" σε μεγάλο βαθμό τη θρησκευτική "ομοιογένεια" και βέβαια τη δογματική "καθαρότητα" της επικράτειάς του ...Μιλάμε για δεκάδες εκατομμύρια αλλόθρησκων μέσα στην ίδια την Ευρώπη ...Μιλάμε για πραγματικό εποικισμό της από πληθυσμούς με "ακμάζοντα" χαρακτηριστικά" ...Για πληθυσμούς, ο οποίοι δεν "ενσωματώνονται" στις τοπικές κοινωνίες και οι οποίοι διαρκώς ζητούν και παίρνουν δικαιώματα εις βάρος των χριστιανών.

...Μιλάμε για ένα πρόβλημα, το οποίο παλαιότερα θα αποτελούσε αίτιο πολέμου για την Αγία Έδρα. Ποτέ στην ιστορία δεν επέτρεψε καμία θρησκεία τη μετακίνηση τόσων πολλών αλλόθρησκων εντός της επικράτειάς της ...Αλλόθρησκων, οι οποίοι όχι απλά δεν ενσωματώνονται στις κοινωνίες στις οποίες εισάγονται, αλλά ενθαρρύνονται και πολλές φορές χρηματοδοτούνται για να μην ενσωματωθούν ...Αλλόθρησκων, οι οποίοι τυγχάνουν ειδικής "υποδοχής" οργανώσεων, οι οποίες χρηματοδοτούνται από τους τραπεζίτες και οι οποίες τούς κατευθύνουν με ασφάλεια στα όποια αντιχριστιανικά τους αιτήματα. Ποτέ άλλοτε ο ανθρωπισμός και ο πολιτισμός δεν αποτέλεσαν τόσο ισχυρά εργαλεία, για να αδικηθούν άνθρωποι μέσα στις ίδιες τους τις πατρίδες.

Εντός του χριστιανισμού —και χωρίς την αντίδραση της ηγεσίας του— έχουμε δει απεριγράπτα πράγματα. Βλέπει κανείς, για παράδειγμα, φανατικούς Ισλαμιστές, να ζούνε στην κυριολεξία πλούσια, κάνοντας "μεροκάματο" την καταγγελία του χριστιανικού φανατισμού. Βλέπουμε Πακιστανούς —που, εξαιτίας του φανατισμού τους, καίνε ζωντανούς Ινδούς, επειδή δεν θέλουν τη συνύπαρξη με αυτούς στην πατρίδα τους— να είναι υπερασπιστές της πολυπολιτισμικότητας στη χριστιανική Δύση. Οι φανατικοί της μονοπολιτισμικότητας στην πατρίδα τους γίνονται φανατικοί οπαδοί της πολυπολιτισμικότητας στη Δύση.

Αυτοί, οι οποίοι μπήκαν λαθραία στην Ευρώπη, για να φάνε ένα κομμάτι ψωμί, μόλις χορτάσουν την πείνα τους, θέλουν να περιφέρονται με μπούργκα μπροστά στον Πύργο του Άιφελ. Αυτοί, οι οποίοι δεν ενσωματώνονται στις κοινωνίες της Δύσης, λόγω του φανατισμού τους, υπερασπίζονται το δικαίωμά του φανατισμού τους, καταγγέλλοντας τον φανατισμό των άλλων. Εξυπηρετούν δηλαδή τον δικό τους φανατισμό, κατηγορώντας τον φανατισμό των χριστιανών και μάλιστα χρησιμοποιώντας χριστιανική επιχειρηματολογία ...Καταγγέλλουν τον φανατισμό των άλλων, που δεν διαφέρουν από τους ίδιους ...Χρησιμοποιούν ό,τι έχει "εφεύρει" ή "επινοήσει" η χριστιανική κοινωνία —για να βελτιώσει τη ζωή της— εναντίον της.

Εδώ ίσως κάποιος να μας χαρακτηρίσει άδικους γι' αυτούς τους μουσουλμανικούς πληθυσμούς. Μόνον αυτοί είναι φανατικοί; Μα δεν είναι αυτό το θέμα μας. Δεν συγκρίνουμε φανατισμούς. Να δεχθούμε ότι οι χριστιανοί είναι ακόμα χειρότεροι ...Οι χειρότεροι του κόσμου, να πούμε; Δεν υπάρχει πρόβλημα. Το θέμα είναι ότι οι χριστιανοί βρίσκονται στις εστίες τους. Δεν είναι το πρόβλημα οι χριστιανοί. Θα ήταν πρόβλημα, αν πήγαιναν ως φανατικοί μετανάστες στη Βαγδάτη ή το Ριάντ και είχαν την απαίτηση, ως οπαδοί της πολυπολιτισμικότητας, να υπερασπιστούν το δικαίωμα των προγαμιαίων σχέσεων. Θα ήταν πρόβλημα, αν πήγαιναν ως μετανάστες στη Σαουδική Αραβία και έβαζαν τις κόρες τους να φοράνε μίνι, να πίνουν βότκα και να οδηγούν αυτοκίνητα.

Τότε θα ήταν πρόβλημα αυτοί οι φανατικοί χριστιανοί, γιατί με τον φανατισμό τους θα "αναστάτωναν" αυτούς, οι οποίοι τους φιλοξενούσαν. Στην περίπτωση μας είναι πρόβλημα αυτοί, οι οποίοι θέλουν να κυκλοφορούν με τη μπούργκα στο Παρίσι ή το Λονδίνο. Στην περίπτωση μας είναι αυτοί, οι οποίοι "εισβάλλουν" εντός του χριστιανισμού, όχι ως άνθρωποι που θέλουν να φάνε ένα κομμάτι ψωμί, αλλά ως πιστοί κάποιας άλλης θρησκείας έτοιμοι να δώσουν εκτός "έδρας" ματς. Είναι πρόβλημα όχι γι' αυτά που πιστεύουν, αλλά για τις συνέπειες να υπερασπίζονται αυτά τα οποία πιστεύουν σε χώρους που δεν τους ανήκουν. Δικαίωμα και ύψιστη Υποχρέωση του ανθρώπου είναι να λατρεύει τον Θεό του και να υπερασπίζεται την πίστη του. Υποχρέωσή του όμως είναι να γνωρίζει πού μπορεί να το κάνει αυτό και μέχρι πού φτάνουν τα προσωπικά του δικαιώματα.

Απλά πράγματα. Δεν μπορείς να μπαίνεις σε ένα ξένο σπίτι ως ικέτης και μόλις φας λίγο ψωμί και στανιάρεις να ανεβαίνεις με τα παπούτσια στο τραπέζι και να λες "ξέρεις ποιος

είμαι εγώ"; Όποιος κι αν είσαι, κατεβαίνεις από το τραπέζι, για να μην σε πάρει ο διάολος. Αν θέλεις να δείξεις σε κάποιους το ποιος είσαι, τους καλείς στο σπίτι σου και δεν πηγαίνεις στο δικό τους. Με αυτόν τον τρόπο της αχαριστίας όχι τον Θεό σου δεν υπερασπίζεσαι, αλλά Τον προσβάλεις θανάσιμα. Κανένας Θεός δεν θέλει πιστούς, που να Τον κάνουν ρεζίλι με την αχαριστία τους. Ειδικά ο αυστηρός και απόλυτα τυπικός Αλλάχ.

...Ο Αλλάχ, που, μέσω του Προφήτη, έχει γνωστοποιήσει στους πιστούς του τις απαιτήσεις Του τόσο από την πλευρά των ανθρώπων, οι οποίοι θα βρεθούν με την ιδιότητα του Οικοδεσπότη όσο και αυτών, οι οποίοι θα βρεθούν φιλοξενούμενοι. Μωαμεθανοί μετανάστες, οι οποίοι δανείζονται τη γνωστή αστική και εβραϊκή επιχειρηματολογία και μεταμορφώνονται σε αχάριστους και θρασεείς φιλοξενούμενους, όχι μόνον δεν Τον τιμούν αλλά Τον προσβάλουν. Όχι μόνον δεν υπερασπίζονται την πίστη τους, αλλά την καταστρέφουν. Ειδικά όταν το κάνουν μπροστά σε ένα κοινό απίστων, που από τη συμπεριφορά τους κρίνει τον Θεό τους. Αυτό ισχύει για όλους τους πιστούς όλων των θρησκειών, οι οποίοι θα τύχει να βρεθούν κάπου ως φιλοξενούμενοι ...Πολύ περισσότερο αν βρεθούν κάπου φιλοξενούμενοι λόγω ανάγκης

Όλα αυτά είναι πρωτοφανή. Δεν γίνονταν ποτέ άλλοτε στη χριστιανική Δύση. Δεν γίνονταν, γιατί απλούστατα δεν υπήρχε περίπτωση να δεχθεί η Δύση τέτοιους αλλόθρησκους πληθυσμούς. Δεν γίνονταν, όπως δεν έγιναν και εντός των άλλων θρησκειών. Ποτέ και καμία θρησκεία δεν αντιμετώπισε τέτοιου είδους προβλήματα, γιατί ποτέ δεν θα αφήνονταν τα πράγματα να εξελιχθούν σε προβλήματα. Αυτά, δηλαδή, τα οποία συμβαίνουν σήμερα εντός του χριστιανισμού, είναι πρωτοφανή. Είναι πρωτοφανή, γιατί είναι πρωτοφανές το φαινόμενο να αναμιγνύονται τόσο εύκολα πιστοί διαφορετικών θρησκειών. Αυτή είναι η διαφορά με το παρελθόν. Αναμιγνύονται πληθυσμοί με διαφορετικές θρησκείες και μεταφέρονται οι συμπεριφορές τους σε νέους χώρους. Αλλάζουν τα συμπεριφέροντα και αυτά επηρεάζουν τις συμπεριφορές.

Ενώ οι θρησκείες παραμένουν οι ίδιες, δεν συμπεριφέρονται τα μέλη τους ανάλογα. Κάποιοι πιστοί, εξαιτίας των συμφερόντων τους, μετακινούνται και συμπεριφέρονται ανάλογα με τον τόπο όπου βρίσκονται. Διαφορετικά συμπεριφέρονται εκεί όπου είναι ισχυροί και διαφορετικά συμπεριφέρονται εκεί όπου είναι αδύναμοι. Διαφορετικά συμπεριφέρονται όταν είναι να δώσουν δικαιώματα και διαφορετικά όταν είναι να διεκδικήσουν. Διαφορετικά βλέπουν τον κόσμο όταν είναι οικοδεσπότες και διαφορετικά όταν είναι φιλοξενούμενοι. Αυτό τους κάνει άδικους και η αδικία είναι το "καύσιμο" των κοινωνικών προβλημάτων.

Για παράδειγμα, εντός του χριστιανισμού έχουν αρχίσει οι μουσουλμάνοι να απαιτούν να μην αναφέρεται στα σχολεία το όνομα του Χριστού, για να μην αισθάνονται μειονεκτικά οι ισλαμόπαιδες. Φαντάζεται κάποιος να μην αναφέρεται το όνομα του Προφήτη στη Μέση Ανατολή, για να μην αισθάνονται μειονεκτικά τα παιδιά των χριστιανών, που βρίσκονται σ' αυτήν; Στο όνομα μιας γελοίας politically correct συμπεριφοράς οι Εβραίοι των ΗΠΑ θέλουν

να καταργηθούν οι χριστουγεννιάτικες γιορτές, για να μην αισθάνονται άβολα τα Εβραίοπουλα. Φαντάζεται κάποιος να καταργηθεί η Χανουκά στο Ισραήλ, για να μην αισθάνονται άβολα τα παιδιά της Παλαιστίνης;

Όλα αυτά είναι πρωτοφανή πράγματα, που με τον χρόνο εξελίχθηκαν σε πραγματικά μεγάλα προβλήματα. Τίποτε από όλα αυτά δεν θα γίνονταν, αν είχε ο χριστιανισμός μια στοιχειωδώς φιλοχριστιανική ηγεσία ...Αν είχε μια τίμια ηγεσία, όπως έχουν όλες οι άλλες θρησκείες, οι οποίες υπερασπίζονται τους πιστούς τους ...Μια ηγεσία, η οποία θα έκανε το στοιχειώδες και αυτό θα ήταν να ελέγχει την "πόρτα" στον Οίκο της. Ο χριστιανισμός αφέθηκε στο έλεος των εμπόρων και των δουλεμπόρων. Κανένας δεν έλεγχε τίποτε. Μέσα από μια "ομιχλώδη" και υποκριτική δήθεν ανθρωπιστική επιχειρηματολογία καταλύθηκαν όλες οι άμυνές του. Άνοιξαν τα σύνορά του ανεξέλεγκτα και ακολούθησε το χάος.

Όλα αυτά έγιναν μέσα στα τελευταία χρόνια ...Στα χρόνια της παντοδυναμίας των τραπεζιτών και των εμπόρων ...Στα χρόνια αυτών, που δρομολόγησαν την παρακμή του χριστιανισμού, για να τον εκμεταλλευτούν ...Στα χρόνια αυτών, που, αφού μέθυσαν τους χριστιανούς με δάνεια, υπερκατανάλωση και ψέματα, τώρα τον βυθίζουν στη φτώχεια ...Στη φτώχεια όμως εκείνη που τους βολεύει και τη μετατρέπουν σε αδυναμία, γιατί θέλουν να λεηλατήσουν τους αφελείς. Αυτοί, δηλαδή, οι οποίοι έβαλαν σε περιπέτειες τον χριστιανισμό, θέλουν τώρα να τον αποτελειώσουν και να τον λεηλατήσουν.

Στην ανάγκη αυτής της φιλοδοξίας πρέπει ν' αναζητήσει κάποιος τα "μυστικά" της μεγάλης λαθρομετάστευσης των αλλόθρησκων. Φυσικό είναι αυτό. Οι τραπεζίτες είναι Εβραίοι και τα θύματά τους είναι χριστιανοί. Οι εγκληματίες είναι λίγοι και τα θύματά τους πολλά. Άρα έχουν ανάγκη να εξασφαλίσουν συνενόχους στον τόπο του εγκλήματός τους. Για να καταφέρουν να λεηλατήσουν ολόκληρους λαούς, απαιτείται η εξασφάλιση μιας μαζικής συμμαχίας ...Συμμαχία εναντίον των λαών μέσα στα ίδια τους τα κράτη. Αυτήν τη συμμαχία τους προσφέρουν οι αλλόθρησκοι εντός του χριστιανισμού —και άρα κυρίως οι Μωαμεθανοί—.

Δυστυχώς φτωχοί άνθρωποι, οι οποίοι εκτός από την πίστη τους δεν διαθέτουν τίποτε άλλο, γίνονται συνένοχοι εγκληματιών. Άνθρωποι, οι οποίοι εγκατέλειψαν τις πατρίδες τους από τη φτώχεια, γίνονται το αίτιο της δυστυχίας άλλων ανθρώπων μέσα στις δικές τους πατρίδες. Γιατί; Γιατί αυτό βολεύει τους τραπεζίτες. Γιατί, προκειμένου να λεηλατήσουν την παρηκμασμένη και εξαιτίας τους ηλικιωμένη Ευρώπη, μετέφεραν με δικά τους έξοδα θρησκευτικούς "εποίκους".

Διαφορετικά πώς θα έρχονταν όλοι αυτοί στην Ευρώπη; Αν αυτοί οι φτωχοί Πακιστανοί και Αφγανοί είχαν τα χιλιάδες ευρώ, που απαιτεί η μετακίνησή τους —με τους θανάσιμους κινδύνους που αυτή επιφυλάσσει—, δεν θα μετακινούνταν καν ...Επιχειρηματίες θα γίνονταν στις πατρίδες τους. Όταν μια οικογένεια Αφγανών θέλει είκοσι και τριάντα χιλιάδες ευρώ, για να φτάσει μέχρι την Ευρώπη, ευνόητα είναι μερικά πράγματα. Άρα αυτά τα χρήματα ούτε τα είχαν ποτέ ούτε τα κράτησαν ποτέ στα χέρια τους. Αυτά ήταν χρήματα, τα

οποία διέθεσαν οι τραπεζίτες για τη μετακίνησή τους και τα έδωσαν απευθείας στους δουλέμπορους.

Το τραγικό είναι ότι χρησιμοποιούνται από τους Εβραίους οι μωαμεθανοί. Οι άχρηστοι και άθλιοι φιλοξενούμενοι του χριστιανισμού προσπαθούν να μεταφέρουν τα χαρακτηριστικά τους σε ανθρώπους, οι οποίοι απλά βρέθηκαν στην ανάγκη και έχουν ενεργοποιημένα τα ένστικτα της επιβίωσης. Αυτό συμβαίνει. Τους μωαμεθανούς τους χρησιμοποιούν αυτοί, οι οποίοι είναι υπεύθυνοι για τη φτώχεια του Ισλάμ ...Αυτοί, οι οποίοι χρηματοδοτούν όλα τα φασιστικά καθεστώτα της Ανατολής ...Αυτοί, οι οποίοι αποφάσισαν να "μεταγγίσουν" την τεχνογνωσία του χριστιανισμού και άρα τα μεροκάματά του στην Κίνα και την Ινδία και όχι στο γειτονικό και εξίσου διψασμένο για απασχόληση Ισλάμ. Τους βόλευε η φτώχεια του Ισλάμ, γιατί τους έδινε το ανθρώπινο δυναμικό, το οποίο θα τους εξυπηρετούσε. Η φτώχεια του Ισλάμ "κινεί" τους πληθυσμούς του προς την Ευρώπη.

Τίποτε από όλα αυτά δεν "είδε" ο "αυτοκράτορας" της Ρώμης; Εδώ θα μπορούσε κάποιος εύλογα ν' αναρωτηθεί για το τι θα μπορούσε αυτός να κάνει ...ακόμα κι αν "έβλεπε". Believe you me —όπως θα έλεγε και ο αστείος πρωθυπουργός της Βρετανίας— ...μπορούσε να κάνει τα πάντα. Κατ' αρχήν θα μπορούσε να περιορίσει εξ' αρχής τους πολιτικούς και τα κόμματα, που είχαν "εξαγοράσει" οι τραπεζίτες, για να κάνουν τη δουλειά τους. Δεν υπάρχει κόμμα κάποιου δυτικού κράτους, που να μην φοβάται τη σύγκρουσή του τον Πάπα. Δεν μιλάμε για αφορισμούς και άλλα ακραία. Αρκεί μια άσχημη "άποψη" του Πάπα για τον οποιονδήποτε Δυτικό πολιτικό και αυτός "τελειώνει" με συνοπτικές διαδικασίες.

Ο Πάπας μπορούσε να σταματήσει όλες τις αρνητικές εξελίξεις εντός του χριστιανισμού. Μπορούσε να σταματήσει κατ' αρχήν τη λαθρομετανάστευση. Μπορούσε να απειλήσει τις κυβερνήσεις. Μπορούσε να απειλήσει τα ΜΜΕ, αν δεν σταματούσαν την αντιπαραγωγική και εξόχως αντιχριστιανική προπαγάνδα τους. Μπορούσε να ξεσηκώσει τους χριστιανικούς πληθυσμούς εναντίον όποιου αλλοίωνε τα χαρακτηριστικά της χριστιανικής κοινωνίας. Τίποτε από όλα αυτά δεν έκανε. Γι' αυτόν τον λόγο η μεγάλη πληρωμένη "μετανάστευση" έγινε στα χρόνια του. Μέχρι τη δική του θητεία οι μόνοι αλλόθρησκοι πληθυσμοί, που "κυκλοφορούσαν" στη χριστιανική Δύση, ήταν οι Εβραίοι ...και αυτοί κατά καιρούς πλήρωναν το "ενοίκιό" τους στον "οικοδεσπότη".

Γιατί αναφερόμαστε στους Εβραίους; Γιατί απλούστατα με αυτούς κλείνει ο "κύκλος", που αφορά τη γνώση του Πάπα. Ο Πάπας γνώριζε ότι δεν τον συνέφερε ως αυτοκράτορα των Χριστιανών να εξαγεται κεφάλαιο εκτός αυτοκρατορίας και ότι δεν τον συνέφερε να εισάγονται πληθυσμοί εντός αυτής. Γνώριζε ότι η τραπεζική λειτουργία τα προκαλούσε όλα αυτά, όπως γνώριζε ότι οι ΕΒΡΑΙΟΙ ήταν αυτοί, οι οποίοι έλεγχαν απόλυτα αυτήν τη λειτουργία. Πώς το γνώριζε; Οι προκάτοχοί του ήταν αυτοί, οι οποίοι έδωσαν το τοκογλυφικό "δικαίωμα" στους Εβραίους. Μπορούσε ανά πάσα στιγμή να τα σταματήσει όλα. Αρκούσε να απειλήσει τους ΕΒΡΑΙΟΥΣ με νέες διώξεις και όλα θα σταματούσαν, γιατί όλα ξεκινούσαν από αυτούς. Αρκούσε να τους υποδείξει ως εχθρούς των χριστιανών και θα

τους ξανάστελνε στους βόθρους απ' όπου ξεκίνησαν. Κανένα κύμα μεταναστών δεν θα έφτανε στην Ευρώπη, γιατί απλούστατα δεν θα υπήρχε κανένας να το χρηματοδοτήσει.

Ο Πάπας, λοιπόν, ως χριστιανός, πρόδωσε τη χριστιανική αυτοκρατορία στο σύνολό της. Ως ο απόλυτος ισχυρός άνδρας της αυτοκρατορίας, δεν εξυπηρέτησε τα συμφέροντά της. Δεν την προστάτευσε από την "άλωσή" της ...Την "άλωσή" της από αλλόθρησκους. Αλλόθρησκοι είναι οι ΕΒΡΑΙΟΙ, οι οποίοι την έχουν απορρυθμίσει οικονομικά και την έχουν εξουθενώσει παραγωγικά. Αλλόθρησκοι είναι και οι μουσουλμάνοι, οι οποίοι έρχονται κατά κύματα, επειδή αυτό βολεύει τους Εβραίους, οι οποίοι αναζητούν μαζική "ασπίδα" προστασίας και μοχλό πίεσης και εκβιασμού των χριστιανικών πληθυσμών. Η ηγεσία του χριστιανισμού δεν σταμάτησε αυτήν την ανόσια συνεργασία, που οδήγησε στην καταστροφική εξέλιξη. Εξαιτίας του Πάπα είχαν ζημιά όλα τα χριστιανικά δόγματα, εφόσον τα ίδια έγιναν στο σύνολο της χριστιανικής επικράτειας. Τα ίδια έγιναν και στους χώρους της Καθολικής Εκκλησίας και της Ορθόδοξης και της Προτεσταντικής.

Ο Πάπας, όμως, δεν είναι μόνον ο ισχυρότερος χριστιανός. Είναι και ο ηγέτης των καθολικών. Εδώ θα μπορούσε κάποιος να πει ότι μπορεί να τα έκανε όλα αυτά εκ του πονηρού. Μπορεί να "συνεργάστηκε" με αλλόθρησκους, όπως είναι οι Εβραίοι ή οι μουσουλμάνοι, για να εξυπηρετήσει τα συμφέροντά του καθολικισμού εναντίον των άλλων χριστιανικών δογμάτων. Θα μπορούσε κάποιος να πει ότι ο αρχηγός των καθολικών συνεργάστηκε με όλους αυτούς, για να κάνει ζημιά στην ορθοδοξία, για παράδειγμα. Γιατί να μην κάνει ζημιά στην ορθόδοξη Ελλάδα, αν την αντιλαμβάνεται ως εχθρό του; Γιατί να μην επιτρέψει στους Εβραίους τραπεζίτες να λεηλατήσουν την ορθόδοξη Ρωσία, αν την αντιλαμβάνεται ως εχθρό του; Τέτοιες αθλιότητες έχουν γίνει και στο παρελθόν από τους αρχηγούς όλων των δογμάτων. Γιατί λοιπόν να μην υποθέσουμε ότι επέλεξε να φερθεί ως αρχηγός των καθολικών και να κάνει ζημιά στους υπόλοιπους, ώστε να εξυπηρετήσει τους καθολικούς;

Τους εξυπηρετεί όμως πραγματικά τους Καθολικούς; Τους προστάτευσε από κανέναν κίνδυνο, στον οποίο άφησε όλους τους υπόλοιπους χριστιανούς να εκτεθούν; Υποφέρουν, για παράδειγμα, οι καθολικοί από τον υπερδανεισμό που προκάλεσαν οι τραπεζίτες; Υποφέρουν οι καθολικές κοινωνίες από τον εκφυλισμό των προτύπων, που προκάλεσαν οι έμποροι; Υποφέρουν τα καθολικά κράτη από την αλλοίωση των πληθυσμών, εξαιτίας της παράνομης μετανάστευσης; Αν δεν υποφέρουν από όλα όσα βασανίζουν τους υπόλοιπους χριστιανούς, τότε ο Πάπας πραγματικά έκανε το καθήκον του ως ηγέτης τους.

Συμβαίνουν όμως όλα αυτά; Σήμερα, που έχει ξεκινήσει η μεγάλη λεηλασία των τραπεζιτών, δεν βλέπουμε να συμβαίνει κάτι τέτοιο. Είναι γεγονός ότι η λεηλασία ξεκινάει και εξελίσσεται εις βάρος των αδυνάτων. Ποιοι είναι όμως οι αδύναμοι; Εκτός από την Ελλάδα, που είναι "ξένη" για τον Πάπα, όλα τα υπόλοιπα "Pigs" είναι καθολικά κράτη ...Ο βασικός κορμός του καθολικισμού στην Ευρώπη ...Η Ιταλία, η Ισπανία, η Πορτογαλία και η Ιρλανδία. Αυτοί, δηλαδή, οι οποίοι λεηλατούνται σήμερα από τους Εβραίους τραπεζίτες,

είναι αυτοί, οι οποίοι φυσιολογικά θα έπρεπε να είναι οι πιο ισχυροί παράγοντες του χριστιανισμού ...Αυτοί, που έχουν τον Πάπα "δικό" τους. Αυτοί, όμως, όχι απλά δεν είναι από τους ευνοημένους της Νέας Τάξης, αλλά καθημερινά αναδεικνύονται ως τα πιο επιφανή θύματά της.

Τα χρέη των καθολικών είναι τεράστια. Αφέθηκαν να κατασπαραχθούν από τους τοκογλύφους τραπεζίτες. Η "φούσκα" των ακινήτων, η οποία διέλυσε τις οικονομίες των χριστιανών, είχε ακριβώς τα ίδια αποτελέσματα και στα καθολικά κράτη. Ο φυσικός θρησκευτικός τους ηγέτης δεν τους προστάτευσε από τους τοκογλύφους. Ό,τι είχαν σχεδιάσει οι τοκογλύφοι εις βάρος των λαών και των κρατών τους, εφαρμόστηκε πρώτα στα κράτη αυτά.

Ποιος μπορεί να ξεχάσει την περίπτωση της φανατικά καθολικής Ιρλανδίας; Η "φούσκα" των ακινήτων κατέστρεψε την οικονομία της. Αυτήν τη "φούσκα" τη μετέτρεψαν στη συνέχεια σε χρέος του κράτους και το παρέδωσαν στους τοκογλύφους του ΔΝΤ. 70 δις ευρώ φόρτωσαν στους ώμους του μικρού λαού της ...Του φανατικά καθολικού λαού της ...Του λαού, ο οποίος αγωνιζόταν επί αιώνες για την πατρίδα του και την έχασε σε μερικές δεκαετίες ...Το λαού, ο οποίος έχυσε το αίμα του, για να κερδίσει την πατρίδα του από τους Βρετανούς στρατοκράτες και την έχασε μέσα σε σαμπάνιες από τους Εβραίους τραπεζίτες ...Του ταλαιπωρημένου εκείνου λαού, ο οποίος έπρεπε να τύχει της προστασίας τού ηγέτη του καθολικισμού και δεν έτυχε.

Ταυτόχρονα όλα αυτά τα καθολικά κράτη δεν απαλλάχτηκαν και από το φοβερό βάρος της λαθρομετανάστευσης. Τουναντίον μάλιστα. Τα καθολικά κράτη είναι από τους μεγάλους χαμένους της λαθρομετανάστευσης. Γιατί; Γιατί τα καθολικά κράτη βρίσκονται στο σύνολό τους στο "τόξο" επαφής του χριστιανισμού με το Ισλάμ. Τα κράτη όπως η Ιταλία, η Ισπανία ή η Πορτογαλία "εφάπτονται" με τον χώρο που δημιουργεί πρόβλημα. Και πάλι δεν τους προστάτευσε ο ηγέτης τους. Όχι μόνον δεν τους προστάτευσε, αλλά, επιτρέποντάς τους να υπογράψουν τη συνθήκη του Δουβλίνου, στην ουσία τα "καταδίκασε" να πάρουν πάνω τους το κύριο "βάρος" αυτής της αθλιότητας. Προστατεύτηκαν τα κράτη της "εσωτερικής" Ευρώπης, τα οποία δεν είναι καθολικά, εις βάρος των "εξωτερικών" κρατών, τα οποία είναι καθολικά.

Τι συμβαίνει λοιπόν; Πώς είναι δυνατόν στον χριστιανισμό του πιο ισχυρού παράγοντά του να λεηλατούνται οι οπαδοί του από τους αλλόθρησκους Εβραίους τραπεζίτες; Πώς είναι δυνατόν στον χριστιανισμό —όπου δεσπόζει το καθολικό δόγμα— να αλλοιώνονται με αλλόθρησκους οι κοινωνικές συνθέσεις των καθολικών κρατών; Πώς είναι δυνατόν να λεηλατούνται τα πιο πιστά καθολικά κράτη από μια "προτεσταντική" Γερμανία; Ο Πάπας, δηλαδή, γνωρίζει όλο το παράνομο παιχνίδι των Εβραίων τραπεζιτών και αφήνει τη Γερμανία, η οποία συνεργάζεται μ' αυτούς, να επωφεληθεί; Ο άρχοντας της Ρώμης αφήνει τους Γερμανούς να απειλούν ακόμα και την ίδια την Ιταλία;

Τι είδους Πάπας είναι αυτός; Πώς μπορεί να εξηγηθεί αυτή η συμπεριφορά του; Τι καταγωγής είναι ο Πάπας; Μήπως κατά σύμπτωση είναι ομοεθνής αυτών, οι οποίοι λεηλατούν την Ευρώπη; Μήπως είναι Γερμανός; Εδώ, δηλαδή, υπάρχει αυτό, το οποίο ονομάζουμε "αποχρώσα" ένδειξη, πως κάτι δεν πάει καλά με αυτόν. Όχι μόνον δεν κάνει το καθήκον του, όπως επιβάλει η θέση του και το αξίωμά του, αλλά το κέρδος από αυτήν την ολιγωρία του πηγαίνει απευθείας σε ομοεθνείς του. Όχι μόνον δεν προστατεύει τους καθολικούς, αλλά αυτοί, οι οποίοι επωφελούνται, κατά "σύμπτωση" είναι οι πατριώτες του ...Οι πατριώτες του είναι αυτοί, οι οποίοι λεηλατούν τους καθολικούς.

Όλα αυτά όμως δεν μπορούν να γίνουν τυχαία. Για να φτάσουμε μέχρι το σημείο αυτό, πρέπει να υπάρχει σχεδιασμός. Δεν μπορεί ξαφνικά να γίνει Πάπας ένας Γερμανός ιερέας — και άρα χωρίς σημαντικά "ερείσματα" στον καθολικό κόσμο—. Για τη θέση του Πάπα ερίζουν όλα τα καθολικά κράτη και τα πιο ισχυρά από αυτά είναι εκείνα, τα οποία μονοπωλούν τη θέση. Πώς είναι δυνατόν ένας Γερμανός μιας προτεσταντικής Γερμανίας —και άρα χωρίς κρατική υποστήριξη— να κατακτήσει αυτό το αξίωμα; ...Ένας Γερμανός, ο οποίος δεν είναι και ό,τι πιο "προικισμένο" διαθέτει η φύση ...Ένας άσχημος και παντελώς ατάλαντος θηλυκός Μέρκελ είναι. Ποιος τον "διόρισε" Πάπα; ...γιατί είναι προφανές ότι κάποιος τον "διόρισε". Επίσης δεν μπορεί να είναι τυχαίο ότι λίγο μετά την εκλογή του αρχίζει η λεηλασία του καθολικού κόσμου από τους Γερμανούς. Άρα αναζητούμε τον σχεδιασμό, γιατί η "τύχη" δεν εξηγεί τίποτε απολύτως.

Θεωρούμε λοιπόν ότι υπήρχε ένας σχεδιασμός. Υπήρχε ένας σχεδιασμός, όπου συμμετείχαν αυτοί οι οποίοι επωφελούνται εις βάρος αυτών που αδικούνται. Οι Εβραίοι τραπεζίτες δεν ήταν μόνοι τους στον σχεδιασμό για τη λεηλασία του χριστιανικού κόσμου. Τους βοήθησαν και κάποιοι άλλοι. Ποιοι άλλοι; Ποιοι πρωταγωνιστούν στην Νέα Τάξη; Οι περισσότεροι από αυτούς δεν ανήκουν στον Προτεσταντικό Κόσμο; Από τις ΗΠΑ, οι οποίες άλλαξαν τον αρχικό χριστιανικό σχεδιασμό, μέχρι τη Γερμανία, η οποία σήμερα επωφελείται από αυτήν την αλλαγή, οι πάντες ανήκουν στον Προτεσταντικό Κόσμο. Αυτή είναι η βάση του προβληματισμού μας. Αν αυτοί οι προτεστάντες Γερμανοί λεηλατούν τον Καθολικό Κόσμο με την ανοχή του Πάπα, πόσο "τυχαίο" είναι το ότι ο Πάπας είναι συμπατριώτης τους;

Αυτά όλα θα προσπαθήσουμε να τα βάλουμε σε μια τάξη, για να μπορέσει ο αναγνώστης να καταλάβει τι συμβαίνει. Η σημερινή παντοδυναμία των Εβραίων τραπεζιτών δεν προέκυψε ως δια μαγείας. Δεν "χάζεψαν" ξαφνικά οι χριστιανοί βιομήχανοι, ώστε να τους ξεγελάσουν οι Εβραίοι τραπεζίτες. Χριστιανοί παγίδεψαν χριστιανούς, συνεργαζόμενοι με τους Εβραίους τραπεζίτες. Χωρίς ισχυρή χριστιανική υποστήριξη δεν μπορούσαν να ισχυροποιηθούν από μόνοι τους οι Εβραίοι τραπεζίτες. Πολλοί ισχυροί παράγοντες γνώριζαν την επικινδυνότητά τους και δεν θα τους επέτρεπαν να ισχυροποιηθούν με αυτόν τον τυχαίο τρόπο.

Οι Εβραίοι τραπεζίτες, δηλαδή, είναι βέβαιο ότι "έχτισαν" τον σχεδιασμό τους και μέσα σε αυτόν τον σχεδιασμό θα αποδείξουμε ότι ανήκει και ο σημερινός Πάπας ...Ο προδότης Πάπας ...Ο προδότης τόσο των χριστιανών γενικά όσο και των καθολικών ειδικά. Αυτόν τον σχεδιασμό θα δούμε πρώτα πώς μεθοδεύτηκε και κατόπιν θα προσπαθήσουμε να εντοπίσουμε ύποπτα στοιχεία, που να καθιστούν τον Πάπα "ύποπτο" συνεργασίας με καταστάσεις εξόχως αντιχριστιανικές.

Ποιος ήταν ο σχεδιασμός των τραπεζιτών σε γενικές γραμμές; Να εκμεταλλευτούν τις ενδοχριστιανικές έριδες και συγκρούσεις και να επωφεληθούν οι ίδιοι. Να επωφεληθούν οι ίδιοι από τους εσωτερικούς τους ανταγωνισμούς ...Από τους ανταγωνισμούς των ισχυρότερων, οι οποίοι τους τελευταίους αιώνες είναι οι καθολικοί και οι προτεστάντες. Αυτό έκαναν. Προσεταιρίστηκαν τους προτεστάντες και κατέστρεψαν όλους τους υπόλοιπους, μέχρι να καταστρέψουν και τους ίδιους τους συνεταιίρους τους ...Συνέταιρος με τους Εβραίους δεν πας μακριά ...Κάπου στον δρόμο θα σε "φάνε".

Τα πάντα ξεκινάνε από τη εβραϊκή χρηματοδότηση των Γερμανών, για να ξεκινήσει ο Δεύτερος Παγκόσμιος Πόλεμος ...Κατ' ευφημισμόν παγκόσμιος, εφόσον στην ουσία επρόκειτο περί χριστιανικού εμφυλίου ...Εβραίοι χρηματοδότησαν τους χριστιανούς να σφαχτούν μεταξύ τους. Σε αυτό το σημείο είχαν την υποστήριξη δύο πολύ ισχυρών χριστιανικών παραγόντων συγκεκριμένου δόγματος ...Την υποστήριξη των Αμερικανών και των Γερμανών. Οι Αμερικανοί έδωσαν τα εβραϊκά χρήματα στους Γερμανούς, για να ισοπεδώσουν τον χριστιανισμό. Οι Αμερικανοί και οι Γερμανοί έκαναν "πλάτες" στους Εβραίους. Γιατί; Γιατί νόμιζαν ότι με τη βοήθειά τους θα "κατακτήσουν" τον χριστιανικό κόσμο και όχι μόνον.

Αυτός ο πόλεμος ήταν το πρώτο βήμα γι' αυτήν την κατάκτηση. Γιατί το έκαναν αυτό το βήμα; Για να αλλάξουν υπέρ των συμφερόντων τους την οικονομία μέσα στον χριστιανικό κόσμο. Την οικονομία, η οποία θα προέκυπτε μετά από τον πόλεμο ...Για να την κάνουν "ευάλωτη" στις επεμβάσεις τους. Οι Εβραίοι τραπεζίτες —με τις "πλάτες" των Αμερικανών— συνεργάστηκαν με τον Χίτλερ και τους Ναζί, για ν' "ανοίξουν" την εθνική Ευρώπη. Τον χρηματοδότησαν, για να κάνει έναν πόλεμο, ο οποίος ως μοναδικό του στόχο είχε τη γενική ισοπέδωση της Ευρώπης. Αυτό ήταν το ζητούμενο αυτού του πολέμου για τους εμπνευστές και χρηματοδότες του. Ποιοι ήταν αυτοί; Οι πλέον ισχυροί τραπεζίτες του κόσμου ...Οι Εβραίοι ...Οι Ρότσιλντ, οι Ροκφέλερ, οι Γκόλντμαν, οι Λέμαν, οι Λαζάρντ κλπ.. Αυτοί επένδυσαν στον Χίτλερ και στη Γερμανία. Χρηματοδότησαν τη Γερμανία, για να ξεκινήσει η μεθόδευσή τους.

Με τον Δεύτερο Παγκόσμιο Πόλεμο άνοιξαν την Ευρώπη "διάπλατα". Μπήκαν ως τραπεζίτες, που θα τη βοηθούσαν στην ανοικοδόμησή της. Μπήκαν όμως ως τραπεζίτες και εκβιαστές της. Αυτοί θα αποφάσιζαν ποιοι Ευρωπαίοι και ποιου δόγματος θα χρηματοδοτηθούν ευνοϊκά, ώστε ν' αναπτυχθούν γρήγορα. Αυτοί θα αποφάσιζαν ποιοι θα γίνονταν βιομήχανοι με τα δικά τους χρήματα και άρα υποχείριά τους. Τότε αποφάσισαν

ποια κράτη θα "προηγηθούν" έναντι κάποιων άλλων. Τότε αποφάσισαν να δώσουν μεγαλύτερη "ώθηση" στους "χαλαρούς" και "πολυπολιτισμικούς" χριστιανούς. Κατά "σύμπτωση" στην Ευρώπη ενισχύθηκαν μεταπολεμικά οι κατ' εξοχήν "χαμένοι" του πολέμου, που ήταν οι Γερμανοί. Με εβραϊκά χρήματα ξεκίνησε ο Χίτλερ τον πόλεμο, αλλά με τα ίδια χρήματα έγινε και το γερμανικό "θαύμα".

Τότε δημιούργησαν και τον Σοβιετικό Γίγαντα, για να μην "κλείσει" αυτή η Ευρώπη. Πλήρωσαν δηλαδή τους Ναζί, για ν' "ανοίξουν" την Ευρώπη και πλήρωσαν και τους σταλινικούς, για να διατηρούν αυτήν την Ευρώπη "ανοικτή". Με φόβητρο τη δική τους Σοβιετική Ένωση μπορούσαν να εκβιάζουν και να απειλούν ολόκληρη την Ευρώπη. Από εκεί και πέρα, ελέγχοντας τον τραπεζικό τομέα αυτής της τρομοκρατημένης Ευρώπης, μπορούσαν να ελέγχουν τα πάντα. Με κέντρο "επιχειρήσεων" τους τη Γερμανία, μπορούσαν να περάσουν στην επόμενη φάση του σχεδιασμού τους. Μετά τον έλεγχο της Ευρώπης θα επιχειρούσαν την "εξαγορά" της.

Γύρω από τη Γερμανία και τις "σκοτεινές" συνεργασίες τους έχτισαν τη σημερινή Νέα Τάξη ...Την Παγκόσμια Διακυβέρνηση ...Την απόλυτη κυριαρχία των τραπεζών. Ο αναγνώστης εύκολα μπορεί ν' αντιληφθεί με ποια "υλικά" χτίζουν τον "κόσμο" τους. Έχοντας ισοπεδώσει το ευρωπαϊκό "οικόπεδο" με τη Γερμανία του Χίτλερ, έρχονται τώρα να χτίσουν τη νέα Ευρώπη εβραϊκής ιδιοκτησίας και πάλι με μέσον τη Γερμανία ...Τη Γερμανία της Μέρκελ..

Ο έλεγχος της Γερμανίας είναι εύκολος γι' αυτούς, γιατί στην πραγματικότητα την έχουν κατακτήσει από το 1945. Η Γερμανία από τότε μέχρι σήμερα δεν ανήκει στους Γερμανούς, αλλά στις εβραϊκές τράπεζες και άρα τους Εβραίους. Αυτοί οι Εβραίοι, χρηματοδοτώντας σήμερα τη Γερμανία, τη στρέφουν και πάλι εναντίον ολόκληρης της Ευρώπης ...Τη Γερμανία, που, χάρη στα εβραϊκά "αναβολικά" είναι ασυναγώνιστη ...Τη Γερμανία, που σήμερα "πουλάει" εξυπνάδα, ενώ στην πραγματικότητα είναι ένα άσχετο ντοπαρισμένο "κτήνος", το οποίο το ελέγχουν απόλυτα οι Εβραίοι. Οι Γερμανοί, οι οποίοι νομίζουν πως είναι "ικανοί" και "έξυπνοι" σε έναν κόσμο με "τεμπέλικα" Pigs, απλά δεν ξέρουν τι τους γίνεται ...Τζάμπα νερό κουβαλάνε, επειδή αυτό βολεύει τους Εβραίους.

Από εκεί και πέρα οι Εβραίοι χρησιμοποιούν για τον σχεδιασμό τους όλα τα παλαιά "υλικά" ...Τα δικά τους "υλικά". Οι Εβραίοι τραπεζίτες δάνεισαν στους λαούς και οι Γερμανοί βγαίνουν να κάνουν τις "εισπράξεις". Οι Εβραίοι τραπεζίτες διέφθειραν τις ηγεσίες, για να τους επιτρέψουν να παρασύρουν τα κράτη και τους λαούς στον υπερδανεισμό και από πίσω ακολουθούν οι γερμανικές εταιρείες σαν "σκούπες", που "μαζεύουν" τα πάντα ...Οι κατ' όνομα μόνον γερμανικές εταιρείες, οι οποίες εξαγοράζουν τα πάντα, εφόσον πίσω τους κρύβονται οι εβραϊκές τράπεζες. Πίσω από τις γερμανικές εταιρείες, που διαφθείρουν τους πάντες, κρύβονται οι ίδιοι Εβραίοι που χρηματοδότησαν και τον Χίτλερ ...Οι ίδιοι άνθρωποι, οι οποίοι συνεργάζονταν με τους Ναζί του Χίτλερ είναι οι ίδιοι, που συνεργάζονται με τους

NA Siemens της Μέρκελ ...Τίποτε δεν άλλαξε. Ούτε καν τα ονόματα των προσώπων που πρωταγωνιστούν.

Τα κράτη και οι λαοί έπασαν θύματα εξουσιαστών, που ήταν οι παλαιοί δωσίλογοι των Ναζί. Χρησιμοποιούν εκ νέου όλους τους παλαιούς συνεργάτες τους από την κατακτημένη Ευρώπη του 40 ...Όλους τους παλαιούς δωσίλογους των Ναζί. Δεν είναι τυχαίο που στην νέα εποχή της Ελλάδας "πρωταγωνιστές" είναι τα φυσικά παιδιά των παλαιών δωσίλογων ...Ο Λαμπράκης, ο Λάτσης, ο Πάγκαλος ή ο διαβόητος Χριστοφοράκος. Οι Ναζί διαφθείρουν στην Νέα Εποχή και οι παλαιοί δωσίλογοι διαφθείρονται, χωρίς να φοβούνται τιμωρία. Αυτοί οι δεύτεροι άφησαν απροστάτευτους τους λαούς τους και τώρα τα ιδιωτικά τους χρέη γίνονται ιδιοκτησίες των Ναζί. Τα ιδιωτικά χρέη των Ελλήνων παραδίδουν την Ελλάδα στους Ναζί. Τα ιδιωτικά χρέη των Ιρλανδών παραδίδουν την Ιρλανδία στους Ναζί. Το ίδιο γίνεται και στην Ιταλία ή την Ισπανία.

Οι Εβραίοι, ελέγχοντας όλο το "κύκλωμα" των Ναζί και των σταλινικών, παίζουν με τα "πιόνια" που θα τους εξυπηρετήσουν. Λογικό είναι αυτό, εφόσον οι ίδιοι είναι εκείνοι, που χρηματοδότησαν τόσο τον ναζισμό όσο και τον κομμουνισμό. Ναζιστές και σταλινικοί είναι μια τεράστια "δεξαμενή", που τους προσφέρει άπειρο και ασφαλές στελεχιακό δυναμικό. Μόνον στη Γερμανία οι Εβραίοι έπρεπε να είναι προσεκτικοί με τους Ναζί, για να μην χαλάσουν τη "βιτρίνα" τους. Εκεί προσέχουν μην "εκτεθούν" και προκληθούν ανεπιθύμητες αποκαλύψεις. Πρόβλημα όμως δεν υπάρχει, γιατί, όπως είπαμε, έχουν κι άλλη "τσέπη", για να βγάζουν στελέχη. Εκεί έχουν καλά "υποκατάστατα" της ίδιας ποιότητας ...Εκεί χρησιμοποιούν αποκλειστικά τους σταλινικούς. Σταλινική είναι η Μέρκελ και κάνει άριστα τη δουλειά της για τα "αφεντικά" της.

Τι σχέση μπορεί να έχει ο Πάπας με όλα αυτά; Πολύ μεγάλη. Πιο μεγάλη από αυτήν που φαντάζεται κάποιος. Γιατί; Γιατί ο Πάπας δεν είναι μόνον Γερμανός, αλλά "τυγχάνει" να είναι και παλιός ναζιστής. Επιλέγηκε, παρότι ήταν ναζιστής και άρα "επικίνδυνος" για αποκαλύψεις, γιατί απλούστατα δεν μπορούσε να είναι καί Γερμανός καί σταλινικός σαν τη Μέρκελ. Πού να έβρισκαν σταλινικό, ο οποίος να ήταν ταυτόχρονα και καθολικός ιερέας; Αναγκαστικά —έστω και με ρίσκο— τον επέλεξαν, παρά το φανερό ναζιστικό παρελθόν του. Ο Πάπας, δηλαδή, έχει και τις δύο ιδιότητες αυτών, οι οποίοι ενισχύθηκαν από τους Εβραίους εις βάρος των χριστιανών ...Είναι Γερμανός και πρώην ναζιστής. Ήταν, δηλαδή, από αυτούς, οι οποίοι είχαν "αφεντικά" τους Εβραίους πριν γίνει "αφεντικό" και ο ίδιος. Μόνον με αυτές του τις ιδιότητες αντιλαμβάνεται κάποιος ότι υπάρχει πρόβλημα "συμβατότητας".

Υπάρχει ασυμβίβαστο, όταν ο "Πρώτος" των καθολικών ανήκει στο έθνος εκείνο, το οποίο μίσησε όσο κανείς άλλος αυτήν την Αγία Έδρα και ίδρυσε τον προτεσταντισμό. Οι Βρετανοί, για παράδειγμα, είναι "προτεστάντες" της πλάκας και πάντα παρέμεναν πιστοί στην Αγία Έδρα. Είναι "διαμαρτυρόμενοι", εξαιτίας ενός διαζυγίου, το οποίο δεν δόθηκε. Δεν είχαν ποτέ πρόβλημα ούτε με το δόγμα της Καθολικής Εκκλησίας ούτε με τον

Προκαθήμενό της. Αντίθετα με αυτούς οι Γερμανοί είναι φανατικοί αντικαθολικοί ...Μέχρι θανάτου αντικαθολικοί. Έχουν άλλο δόγμα. Αμφισβητούν την πρωτοκαθεδρία του Πάπα. Αμφισβητούν τα Μυστήρια της Καθολικής Εκκλησίας. Είναι δύσκολο, δηλαδή, να βρεθεί Γερμανός, ο οποίος να μην είναι διαποτισμένος με μια βαθιά "αμφισβήτηση" για τον Προκαθήμενο της Ρώμης. Οι Γερμανοί, ως χριστιανοί, είναι αντιρωμαίοι και φανατικά προτεστάντες.

Όμως, το ακόμα χειρότερο "ασυμβίβαστο", που υπάρχει γι' αυτόν τον Πάπα, είναι πως ήταν ναζιστής. Ναζιστής σημαίνει φανατικός Γερμανός σε σημείο ρατσισμού και σχεδόν άθεος. Τους άθεους Ναζί τούς διέκρινε ένας επίσης έντονος αντικαθολικισμός, εφόσον είχαν ταυτίσει τον καθολικισμό με τη Ρώμη και η Ρώμη ήταν η μεγάλη εχθρός του γερμανικού έθνους. Φανατικός Γερμανός, που να μην μισεί τη Ρώμη για λόγους εθνικούς, δεν υπάρχει. Αυτοί λοιπόν οι φανατικοί Γερμανοί —και σχεδόν άθεοι άνθρωποι— είχαν επινοήσει τον ναζισμό σαν μια ιδιαίτερη "φιλοσοφία", η οποία θα αναδείκνυε το εθνικό τους "μεγαλείο" ..."Επινοήσει", τρόπος του λέγειν, γιατί ήταν πολύ άσχετοι και εντελώς αγράμματοι, για να επινοήσουν μόνοι τους το οτιδήποτε.

Στην πραγματικότητα "δανείζονταν" ό,τι τους "γυάλιζε" ...Σαν τα κοράκια, που μαζεύουν στις φωλιές τους γυαλιστερά κουμπιά, χωρίς να γνωρίζουν τι είναι. Αναζητούσαν δήθεν το "πνεύμα" του αρχαιοελληνικού μεγαλείου, παντρεύοντάς το με στοιχεία έντονου τευτονικού παγανισμού ...Η χαρά των απολίτιστων και των αγράμματων, οι οποίοι δεν κατάλαβαν ποτέ τι είναι ελληνικό πνεύμα ...Η χαρά των βάρβαρων, που νόμιζαν ότι τη "λάμψη" του ελληνικού πνεύματος την εξασφαλίζουν με μερικές ασκήσεις κοιλιακών και ένα καλό σαπούνι ...Συνδυασμός, δηλαδή, Δία και Θωρ ...και όποιον πάρει ο Χάρος ...Είτε με "κεραυνούς" είτε με "σφυριά", ήθελαν να κατακτήσουν τον κόσμο.

Κατάλαβε ο αναγνώστης τι λέμε; Ο Πρώτος των χριστιανών είναι επικίνδυνος, γιατί ήταν πρώην Ναζί και ως τέτοιος ήταν εκβιάσιμος από τους Εβραίους τραπεζίτες. Ο Πρώτος των καθολικών είναι επικίνδυνος, γιατί ήταν Γερμανός ρατσιστής και ως τέτοιος ήταν συμμετοχος στα γερμανικά εθνικά οράματα. Ο σημερινός Πάπας, δηλαδή, έχει ακριβώς τα προσόντα εκείνα, τα οποία θα χρειαζόνταν κάποιοι να έχει ο Πάπας, προκειμένου να μπορούν να λεηλατήσουν το καθολικό ποίμνιό του. Ένας Πάπας, ο οποίος θα είχε συμφέρον να έχει τα "μάτια" του κλειστά στην Αγία Έδρα. Αυτός ο Πάπας είναι ο Γερμανός πρώην ναζιστής που "λάτρευε" τον Χίτλερ...Ο άθεος Πάπας, ο οποίος εκλέχθηκε στην εποχή της παντοδυναμίας εκείνων, οι οποίοι σχεδίαζαν τον κόσμο και ήταν τα πραγματικά αφεντικά του.

Γι' αυτόν τον λόγο στον τίτλο του κειμένου αναρωτιόμαστε αν είναι δούλος του Χριστού ή απλός υπάλληλος των Εβραίων τραπεζιτών. Όμως, μετά από την όλη "πορεία" του κειμένου είμαστε πλέον βέβαιοι ότι η σταλινική Μέρκελ και ο ναζιστής Πάπας ανήκουν στην ίδια συμμορία ...Στην ίδια άθρη γερμανική συμμορία, που χρησιμοποιούν οι Εβραίοι τραπεζίτες, για να αλώσουν τον χριστιανισμό και κατ' επέκταση τον παγκόσμιο χώρο.

Μιλάμε για την απόλυτη συνεργασία. Οι άθεοι ναζιστές και σταλινικοί Γερμανοί σε απόλυτη συνεργασία με τους θεομπαίχτες Εβραίους για έναν κοινό σκοπό. Αυτοί οι συνεργάτες θέλουν να κατακτήσουν τον χριστιανισμό και από εκεί ολόκληρο τον κόσμο.

Λογική είναι η φιλοδοξία τους, αν καταφέρουν και "αλώσουν" στον χριστιανισμό. Όποιος "αλώσει" το ισχυρότερο σύστημα του πλανήτη, "κληρονομεί" και τις δυνάμεις του πάνω στα υπόλοιπα. Όποιος αποκτήσει την "ιδιοκτησία" του χριστιανισμού, ελέγχει ολόκληρο τον Πλανήτη ...Μια ιδιοκτησία, την οποία τη διεκδικούν άμεσα οι Εβραίοι, αν σκεφτεί κάποιος αυτό, το οποίο είπαμε πιο πάνω. Με την ανοχή του Πάπα έχουν "φορτώσει" στους χριστιανούς με χρέη πάνω από 35 τρις δολάρια. Όχι απλά τις πατρίδες και τα σπίτια θα τους πάρουν, αλλά και τα παπούτσια που φοράνε.

Τώρα λοιπόν, που οι καθολικοί έχουν μπει στη δίνη της Νέας Τάξης και βυθίζονται στη φτώχεια, πρέπει να γνωρίζουν τι πρέπει να κάνουν και πώς να αμυνθούν. Πρέπει να γνωρίζουν ότι πολύ πριν να τους προδώσουν οι νεοταξίτικες ηγεσίες τους τούς πρόδωσε ο ποιμένας τους. Πριν τους προδώσουν οι Μπερλουσκόνι ή οι Θαπατέρο, τους είχε προδώσει ο άθεος Πάπας ...Ο "λαθρεπιβάτης" του Βατικανού ...Ο Πάπας της Siemens και του Ράιχ ...Ο υπάλληλος των τραπεζιτών, που βύθισαν τον χριστιανισμό στα χρέη ...Των Εβραίων τραπεζιτών, οι οποίοι κατόρθωσαν και διέλυσαν την πιο παραγωγική "μηχανή" του κόσμου ...Που μετέτρεψαν την πιο παραγωγική οικονομία του κόσμου σε μια παρασιτική "λάσπη" παροχής υπηρεσιών.

Τίποτε από όλα αυτά δεν θα κατάφερναν, αν δεν είχαν "αλώσει" το Βατικανό ...Αν δεν είχαν τοποθετήσει τον άθεο ναζιστή στην Αγία Έδρα ...Αυτόν, ο οποίος πρόδωσε τον χριστιανισμό και τους χριστιανούς ...Τον ηγέτη των καθολικών, ο οποίος πρόδωσε και τους καθολικούς. Το χειρότερο όμως όλων γι' αυτόν τον ίδιο είναι ότι είναι προδότης του Κυρίου του. Η προδοσία του, δηλαδή, δεν αφορά μόνον ανθρώπους, αλλά και τον Ίδιο τον Θεό. Γιατί; Για έναν πολύ απλό λόγο, που, για να γίνει κατανοητός, απαιτεί μια ελάχιστη θεολογική γνώση. Υπάρχει μια ειδική σχέση, που συνδέει τον Κύριο, τον Πάπα και τους Εβραίους τραπεζίτες μεταξύ τους ...Τον Κύριο, που, όταν είχε εμφανιστεί την τελευταία φορά, δεν παρέλειψε να πλακώσει στα κλωτσίδια τους τραπεζίτες της εποχής του ...Τον Κύριο, που είχε δείξει εξ' αρχής την "αγάπη" Του για τις «Αγορές» της εποχής Του.

Αυτός λοιπόν ο Κύριος του χριστιανισμού και "αφεντικό" του Πάπα έχει μια πολύ συγκεκριμένη ιστορία. Είναι "αδερφός" των Εβραίων. Ο Χριστός δεν γεννήθηκε με τυχαία ιδιότητα σε ένα τυχαίο σημείο του κόσμου. Γεννήθηκε ως Εβραίος Υιός του Θεού των Εβραίων μέσα στον εβραϊκό κόσμο και άρα μέσα στον Οίκο του Θεού των Εβραίων. Αυτόν τον Οίκο διεκδίκησε ως Κληρονόμος. Αντί όμως οι Εβραίοι αδερφοί Του να Του παραδώσουν τον Οίκο, Τον σταύρωσαν. Δεν Τον "θανάτωσαν", γιατί οι "αθάνατοι" δεν "πεθαίνουν". Τον "απέβαλαν" από τον κόσμο τους και άρα από τον Οίκο που είχε κληρονομήσει. Οικειοποιήθηκαν τον Οίκο του Κληρονόμου και προφανώς "συγχωρέθηκαν" για αυτήν τους την επιλογή, αν σκεφτούμε την επιβίωσή τους ως επιβεβαίωση αυτής της συγχώρεσης.

Αυτός ο "απόβλητος" Εβραίος αποδέχθηκε αυτήν την επιλογή των Εβραίων και τους εγκατέλειψε. Απαλλαγμένος πλέον από την εβραϊκή Του κληρονομιά, "έχτισε" μέσα στον Κόσμο τον δικό Του Οίκο ...Τον προσωπικό Του Οίκο ...Τον Οίκο εκείνο, ο οποίος προέρχεται από τη δική Του Γνώση ...Τον Οίκο εκείνο, που θα στέγαζε τα δικά Του τα "παιδιά". Δικός Του Οίκος είναι ο χριστιανικός Οίκος και "παιδιά" του οι Χριστιανοί. Διαχειριστή αυτού του Οίκου άφησε τον Πέτρο και "έφυγε" από τον Κόσμο. Ο Πάπας είναι διάδοχος του Πέτρου και αρχidiaχειριστής του Οίκου του Χριστού.

Τι συμβαίνει, όμως, όταν αυτός ο διαχειριστής συνεργάζεται με αυτούς που δεν πρέπει εις βάρος των παιδιών του Κυρίου του; Πόσο άθλιος μπορεί να είναι ο δούλος ενός Κυρίου, ο οποίος συνεργάζεται εις βάρος των παιδιών Του με αυτούς που αδίκησαν τον Ίδιο τον Κύριο; Πόσο άθλιος, όμως, μπορεί να είναι και οι ίδιοι οι Εβραίοι, που, όχι μόνον δεν παρέδωσαν τον Οίκο του Θεού τους στον Υιό Του, αλλά είχαν το θράσος να Τον "ακολουθήσουν" και να Τον αδικήσουν ξανά; ...Να εκμεταλλευτούν την απουσία Του και να μπουν στον Οίκο Του και να βιάσουν στην κυριολεξία τα παιδιά Του; Πόσο άθλιο μπορεί να είναι το έθνος του Στρος Καν, που κλέβει και βιάζει με το ίδιο πάθος;

Ο αναγνώστης αρχίζει κι αντιλαμβάνεται πώς περίπου λειτουργούν μερικά πράγματα ...Αρχίζει κι αντιλαμβάνεται ότι μερικές βιβλικές περιγραφές δεν είναι και τόσο μεταφυσικές όσο τις φανταζόταν σε άλλους καιρούς, όταν τα πράγματα δεν είχαν την ίδια σαφήνεια ...Αρχίζει κι αντιλαμβάνεται ότι είναι πραγματικά επικίνδυνα τα πράγματα, όταν υπάρχουν αναπάντεχες "επιστροφές". Η ανθρώπινη ιστορία φτάνει σε "στενωπό" και σε τέτοιες "στενωπούς" έχουμε απρόβλεπτες εξελίξεις, Στις "στενωπούς" έχουμε "ενέδρες" ...Έχουμε αιφνιδιαστικές επιστροφές και βίαιες τιμωρίες. Ας προσέχει ο ναζιστής της Ρώμης, γιατί οι καιροί είναι επικίνδυνοι και οι άπιστοι "Μελάνθιοι" κλαίνε με λυγμούς, όταν επιστρέφουν εκείνοι, που τους έχουν για "πεθαμένους".

Μαζί με αυτόν ας προσέχουν και οι Εβραίοι ...Οι άθλιοι, που μπήκαν σε έναν ξένο Οίκο με στόχο όχι απλά να τον λεηλατήσουν εις βάρος των κληρονόμων του, αλλά να τον οικειοποιηθούν εις βάρος του Ίδιου του Ιδιοκτήτη του. Ας προσέχουν, γιατί ακόμα και οι πιο ισχυροί Μνηστήρες κινδυνεύουν από αυτού του είδους τις "επιστροφές" ...Οι αφελείς, παρανοϊκοί και "Αντίνοοι" Μνηστήρες. Ασφαλείς Εβραίοι είναι μόνον οι Εβραίοι εκείνοι, που βρίσκονται στο Ισραήλ ...Μόνον αυτοί, οι οποίοι κάθονται φρόνιμα στον εβραϊκό Οίκο. Όλοι οι υπόλοιποι, οι οποίοι περιφέρονται εντός του Οίκου του Χριστού, δεν θα έχουν καλά ξεμπερδέματα ...Καθόλου καλά.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΤΡΑΪΑΝΟΥ

Δημιουργός της θεωρίας του Υδροχόου